

Commissie Dierenwelzijn – ethiek en Wetgeving

Houderijrichtlijnen

Cluster 7d

Parkieten 4 Familie Psittacidae

Geslachten: Psephotus, Psephotellus,
Psilopsiagon, Psittacara, Psittacula,
Thectocercus.

2021

Document 2021 DE&W 46

© 2021 [Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers](#)

De NBvV aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit het gebruik van de teksten van deze monografie of de toepassing van de adviezen.

Printed on demand:

Bondsbureau [Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers](#)

Bergen op Zoom

Op het voorblad: *Psittacula eupatria* – grote Alexander parkiet

Foto: © Piet Ooijen

Inleiding

Eén van de pijlers van de Missie van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is:
Het bevorderen van een kennis- en informatieoverdracht naar haar leden toe, waardoor zij in staat kunnen zijn hun vogels hobbymatig en duurzaam te houden, met in achtname van de normen en waarden op het gebied van de gezondheid en het welzijn van hun vogels.

De basiskennis die nodig is op een verantwoorde wijze kooi- en volièrevogels te houden is verwoord in het “Handboek Vogelverzorging” geschreven door de Commissie Dierenwelzijn –ethiek en Wetgeving van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers.
ISBN 978-90-582129-5-5.

Aanvullend op het Handboek Vogelverzorging zijn en worden voor veel vogelsoorten “Houderijrichtlijnen” geschreven.

Op basis van de praktijkervaringen van fokkers wordt extra aandacht besteed aan de huisvesting- en verzorgingsnormen die specifiek van toepassing zijn voor de beschreven vogelsoort.

Ook het verloop van het broedseizoen wordt beschreven.

De beschreven vogelsoorten zijn opgedeeld in clusters.

Deze indeling is afgeleid van de indeling in groepen zoals die in de avicultuur gebruikt worden.

Iedere cluster is ingericht in een vermelding van de orde, familie, geslacht en soort in een alfabetische volgorde van de wetenschappelijke namen.

In de praktijk is het vaak gewenst dat een vogelliefhebber bij het aanschaffen van een nog niet eerder gehouden vogelsoort, vooraf zo volledig mogelijk wordt geïnformeerd over de specifieke kennis die nodig is om op een verantwoorde wijze de vogelsoort te houden en of er mee te fokken.

Een houderijrichtlijn is hiervoor een goede informatiebron.

Alle verschenen houderijrichtlijnen zijn opgedeeld in clusters, beschikbaar op de website van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. www.nbv.nl

Onlosmakelijk verbonden met houderijrichtlijnen zijn huisvestingsrichtlijnen.

In bijlage A is een huisvestingsmatrix opgenomen voor vogelsoorten die behoren tot Cluster 7d.

Voorjaar 2020

Gereviseerd augustus 2021

Commissie Dierenwelzijn, -ethiek & Wetgeving NBvV

Afdeling Educatie en kennisoverdracht.

Henk van der Wal

Jan de Bruine

Inhoudsopgave cluster 7d Parkieten

Orde: Psittaciformes

Algemene houderijrichtlijn voor Parkieten		5
Familie: Psittacidae		
Geslacht: Psephotus		
Psephotus haematonotus	Roodstuit parkiet	12
Geslacht: Psephotellus		
Psephotellus dissimilis	Hooded parkiet	19
Geslacht: Psilopsiagon		
Psilopsiagon aurifrons	Citroenparkiet	26
Psilopsiagon aymara	Aymara parkiet	33
Geslacht: Psittacara		
Psittacara erythrogenys	Ecuador aratinga	40
Geslacht Psittacula		
Psittacula eupatria	Grote Alexander parkiet	46
Psittacula krammer krameri	Halsbandparkiet	53
Geslacht Thectocercus		
Thectocercus acuticaudata	Blauwkop aratinga	60
Bijlage A:		
Huisvestingsmatrix voor vogelsoorten, opgenomen in cluster 7d		67

Algemene Houderijrichtlijn

Parkieten deel 4

Cluster 7d

Doel van de algemene houderijrichtlijn voor Parkieten.

Het doel van deze algemene houderijrichtlijn is het hobbymatig en duurzaam houden van en of fokken met deze groep vogels die wordt gerekend tot de volièr- en kooivogels.

Dit vindt plaats op basis van het schriftelijk vastgelegd beleid van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers en met in achtneming van de bepalingen zoals die zijn opgenomen in de CODEX welke voor het houden van en fokken met volièr- en kooivogels is opgesteld.

De basis van deze houderijrichtlijn is het scheppen van zodanige voorwaarden dat het welzijn en de gezondheid van deze groep vogels gewaarborgd is als zij in een beschermde omgeving en een gecontroleerd milieu worden gehouden.

Deze borging richt zich op het kunnen uitoefenen van het soort eigen gedrag, het in stand houden van een goede welzijn en gezondheid door het bieden van een goede huisvesting en een goede voeding.

Verklaring NBvV code.

De gebruikte code is opgebouwd op basis van het NBvV vraagprogramma 2020 t/m 2024

De lettercode b.v. K heeft betrekking op de sectie waarin de vogelsoort is ingedeeld.

De dan volgende cijfercode geeft met de eerste twee cijfers aan in welke groep de vogel is ingedeeld en de dan volgende cijfers geven aan wat het volgnummer in de groep is.

Soms zijn de man en de pop in opeenvolgende volgnummers aangegeven.

Soortspecifieke houderijrichtlijnen.

Naast deze algemene houderijrichtlijn zijn voor meerdere soorten afzonderlijke houderijrichtlijnen geschreven.

Deze zijn verzameld in het document Houderijrichtlijnen Cluster 7a t/m 7e

Documentnummer 2020 DE&W 42 t/m 2020 DE&W 47

Taxonomie

In onderstaand overzicht zijn alleen de families en geslachten opgenomen van aantoonbaar in Nederland gehouden vogels waarvoor houderijrichtlijnen beschikbaar zijn en die behoren tot de Orde Psittaciformes, Familie Psittacidae, Gesachten Psephotus, Psephotellus, Psilopsalagon, Psittacara en Psittacula.

Familie	Geslacht	Soorten
Psittacidae	Psephotus	1 soort
	Psephotellus	1 soort
	Psilopsalagon	2 soorten
	Psittacara	1 soort
	Psittacula	2 soorten

Land van herkomst

In de specifieke houderijrichtlijnen wordt aangegeven wat het land van oorsprong is van de beschreven parkieten soorten.

Oorspronkelijke biotoop.

Laag gelegen bossen, langs rivieren en waterbronnen, kokosnoot plantages en open vlakten met eucalyptusbomen.

Status in relatie tot relevante wetgeving

Het houden van deze vogelsoorten is toegelaten:

- a) onder wet- en regelgeving omtrent gevaar voor de volksgezondheid (besmetting en zoönosen) onder referentie: Wet dieren, artikel 2.1, derde lid; artikel 5.3, derde lid en artikel 8.4 eerste lid;
- b) onder gestelde regelen Gevaarlijke dieren:
onder referentie: Advies RDA 2005/04: Houden van potentieel gevaarlijke diersoorten als gezelschapsdier, blz. 43;
- c) onder de in de Wet natuurbescherming gestelde regelen (o.a. m.b.t. invasieve soorten onder referentie: § 3.8, art. 3.38 en de EU verordening 1143/2014);
- d) onder de CITES reglementen, EU Richtlijnen m.b.t. soortbescherming, onder referentie: Verordening (EU) Nr. 2019/2117 van 29 november 2019.

opmerkingen:

De Parkieten zijn soms geplaatst op de CITES appendix I en de Europese soortenlijst A, maar de meeste soorten op de CITES appendix II en de Europese soortenlijst bijlage B. In de afzonderlijke houderijrichtlijnen van de soorten is dit nader aangegeven.

Status IUCN Red List

De status op de IUCN Red List of Threatened Species geeft de mate van bedreiging op het voortbestaan van een vogelsoort aan. De gradaties die daarbij worden onderscheiden zijn uitgestorven (EX), uitgestorven in het wild (EW), kritiek = ernstig bedreigd (CR), bedreigd (EN), kwetsbaar (VU), gevoelig (NT), van bescherming afhankelijk (CD), niet bedreigd = veilig (LC).

Het is sterk afhankelijk van de soort welke gradatie van toepassing is.

De van toepassing zijnde status moet per soort vastgesteld worden en staat vermeld op de houderijrichtlijn van een beschreven soort.

Natuurlijk en normaal gedrag in relatie tot het houden in de avicultuur.

De aantoonbaar in Nederland gehouden en gefokte voliëre- en kooivogels kunnen op basis van de daarvoor geldende (niet eensluitende) definities worden gerekend tot de groep gedomesticeerde dieren. Ze leven niet meer in hun natuurlijke omgeving, maar in een houderij omgeving en zijn afhankelijk van de omgevingscondities die de houder hen aanbiedt.

Toch behouden gedomesticeerde vogelsoorten een aantal van hun natuurlijke gedragingen. Als vormen van natuurlijk gedrag beschouwen we de voortbeweging, voedselopname en foerageer gedrag, de voortplanting, het groot brengen van de nakomelingen, territoriaal gedrag, de onderlinge socialisatie, verzorging en hygiëne.

De houder en fokker van volière- en kooivogels zal een meer dan minimaal kennisniveau moeten hebben van de normale¹ gedragingen van de vogels. De manier waarop met deze kennis wordt omgegaan in de relatie tussen houder en vogel heeft veel invloed op de emoties en stressfactoren die de vogel ervaart. Een goede positieve relatie tussen houder en vogel heeft tot resultaat dat de vogel minder angst voor mensen ontwikkelt. Dit verlaagt niet alleen de invloed van veel stressfactoren, maar maakt het omgaan met vogels gemakkelijker.

Gezondheid

Bij het in acht nemen van goede hygiënische maatregelen en het aanbieden van een uitgebalanceerd voer en voedingssupplementen zal een Parkiet lang, in een goede gezondheid verkeren.

Veel voorkomende ziekten bij papegaaien en parkieten zijn::

Virale aandoeningen;

Bacteriële en mycotische aandoeningen;

Parasitaire aandoeningen;

Voedingsgerelateerde stoornissen;

Vederafwijkingen, afgekort tot PBFD;

Intoxicaties;

Reproductiestoornissen;

Overige frequent voorkomende aandoeningen zoals:

jicht, kropstase, luchtzakscheuren, tumoren, doorgroeien van snavel

Omdat de vogels veel op de rond scharrelen verdient het aanbeveling ze jaarlijks een of twee ontwormingskuren te geven.

De poppen kunnen last krijgen van vetgezwollen (lipoma) door zwaarlijvigheid.

Huisvesting

De algemene richtlijnen met betrekking tot de huisvesting van volière- en kooivogels is opgenomen in het "Handboek Vogelverzorging" zoals deze is uitgegeven door de NBvV.

Specifieke huisvestingsrichtlijnen voor de Parkiet.

Parkieten kunnen goed in een binnen volière worden gehouden met een open verbinding naar een buitenvolière. Deze buitenvolière heeft bij voorkeur een afmeting van 400x200x200 (lxbxh)

De lengte van de volière is het belangrijkste. De binnenvolière voor een koppel kan 100x200x100 cm. zijn.

Worden vogels binnen gehouden in een vlucht dat moeten voorzieningen worden getroffen voor een goede beluchting waardoor de kwaliteit van de lucht zo optimaal mogelijk is.

De luchtvochtigheid is bij voorkeur gelijk aan de buitenlucht en zal gemiddeld zo'n 40 – 70% bedragen.

Het aantal lichturen binnen heeft een goede uitwerking op de ontwikkeling van de vogels.

Zeker tijdens het broedseizoen zijn de vogels 12 tot 14 lichturen nodig.

Dit aantal uren moet voor het broedseizoen al worden opgebouwd om de vogels in een optimale broedconditie te krijgen.

Buiten het broedseizoen volstaat zeker bij het houden in een volière het natuurlijke dagritme aan lichturen. In de binnenkooi of binnenvolière moet het aantal lichturen ook in de winter bij voorkeur minimaal 12 zijn.

¹ Cie DE&W NBvV, *Monografie "Het communiceren met kooi- en volièrevogels"*. 2020, uitgave NBvV. Documentnummer 2020 DE&W 04.

De Parkieten moeten in de winter vorstvrij en tochtvrij kunnen overnachten in de binnenvolière.

Toch komt het voor dat de vogels er voor kiezen om ook in de winter buiten te vertoeven terwijl ze ook binnen zouden kunnen zitten.

Sociaal en soortspecifiek gedrag

De basis principes ten aanzien van een passend respons op sociale interacties en het tonen van soortspecifiek gedrag en het vermijden van stressfactoren is beschreven in het "Handboek Vogelverzorging" zoals deze is uitgegeven door de NBvV.

Voor de Parkieten is aanvullend onderstaand van toepassing:

Parkieten zijn vooral in het broedseizoen erg territoriaal. Meerdere koppels in dezelfde vlucht kan alleen als de ruimte groot genoeg is. Tijdens het opgroeien van de jongen kan de man agressief worden naar de vooral jonge mannetjes.

De vogel is intelligent als het gehouden wordt als gezelschapsdier. Het is een luidruchtige papegaai.

Door de krachtige snavel is het vereist dat de volièr van metaal wordt gemaakt en voorzien van zwaar gaas.

Het fokken met parkieten

Parkiet mannen zijn vanaf het derde jaar broedrijp. De poppen al vanaf het tweede jaar.

Ervaren fokkers gebruiken vogels van tenminste vier jaar oud. Een eenmaal ontstaan koppel blijft de rest van hun leven bij elkaar.

Het broedseizoen loopt als ze buiten worden gehouden vanaf de maand maart.

Parkieten zijn holtebroeders en dienen als nestkast te beschikken over een broedblok van 30 x 30 x 60 – 100 cm. cm, met een invlieggat van 10 – 15 cm. cm. Dit broedblok kan gemaakt zijn van 18 mm multiplex. Door deze dikte ontstaat een isolerende laag. Ook kan een uitgeholde boomstam als nest dienen. Aanbevolen wordt het aanbrengen van twee invliegopeningen. Ook kan de bovenzijde open gelaten worden.

De vogels maken zelf een nest. Onder in het broedblok kan een plaatje gelegd worden met een komvormige uitholling. Als nestmateriaal wordt een laagje houtkrullen van 5 cm. dikte gebruikt.

Gedurende de opfoktijd van de jongen kan dit een aantal keren worden verschoond.

Ook gebruiken de vogels eucalyptus bladeren, laurierbladeren, naalden van de grove den en houtmorm als bodembedekker. Deze knagen ze zelf af van de binnenkant van het broedblok.

Per broedseizoen wordt één broedronde gehouden. In sommige gevallen twee.

In een broedronde worden 2 tot 5 eieren gelegd.

Bij deze soort broeden beide ouders soms de eieren uit.

De broedtijd bedraagt 23 tot 24 dagen. De ouders brengen zelf hun jongen groot die alle goed door de jeugdri komen en uitgroeien tot volwassen dieren.

Voeding, drinken en badwater

Parkieten zijn zaadeters.

Zij worden gevoerd met een zaadmengsel voor parkieten zonder dat hieraan zonnebloempitten zijn toegevoegd. Op deze wijze kan vervetting worden voorkomen.

De vogels kunnen ook gevoerd worden met pellets.

De vogels zijn dol op het knagen aan takken met bladeren. Deze moeten steeds beschikbaar zijn.

Parkieten eten ook graag fruit, bessen, (gebroken) noten, wortels en jonge scheuten van planten en gekiemde zaden.

Ook kunnen hiervoor pellets worden gegeven die vers fruit e.d. kunnen vervangen.

Naast een goed zaadmengsel kan standaard fabriekseivoer aangevuld met voedingssupplementen als spirula, probiatica, Aves opfok en stuifmeelkorrels worden verstrekt.

In het broedseizoen wordt het voedselaanbod uitgebreid met insecten en of insectenpaté

De vogels krijgen zeker om de twee dagen vers schoon drinkwater.

Ze baden niet graag in badschalen. Een douche of regenbui stellen ze meer op prijs.

Een regenbui kan kunstmatig worden nagebootst.

Overigen.

Deelname aan een tijdelijke tentoonstelling.

Parkieten die gaan deelnemen aan een tijdelijke tentoonstelling moeten vroegtijdig gewend raken aan de tentoonstellingskooi. Deze gewenning kost tijd maar voorkomt stress bij de vogel tijdens de keuring en tentoonstelling.

De Parkiet wordt tijdens een tijdelijke tentoonstelling afhankelijk van de grootte ondergebracht in een kleine kistkooi of in een volière.

De voorgeschreven tentoonstellingskooi wordt op de afzonderlijk houderijrichtlijnen per vogelsoort aangegeven.

Identificatie en registratie.

Vogelsoorten die geplaatst zijn op de CITES appendix I en de EU bijlage A moeten voorzien zijn van een naadloos gesloten pootring waarop vermeld staat: de bond die de ring heeft afgegeven, het jaar waarin deze is afgegeven, de code NL, de ringdiameter, het kweeknummer van de fokker en het volgnummer. Daarnaast is een dergelijke ring voorzien van een breukzone.

Bij beschadiging van de ring door b.v. oprekken, zal de ring breken en onbruikbaar worden. Belangrijk is dat de juiste ringmaat is gebruikt.

De voorgeschreven ringdiameter is op de afzonderlijke houderijrichtlijnen voor iedere soort aangegeven.

Deze ringen moeten afzonderlijk worden besteld bij de NBvV

Er dient een administratie bijgehouden te worden waaruit blijkt aan wie een dergelijke ring is afgegeven.

Zolang de jonge vogels in uw bezit blijven, op het adres dat gelijk is aan die van de ouderdieren (die immers een EG-certificaat hebben) is een EG-certificaat voor die jongen nog niet noodzakelijk.

Zodra de jonge vogels van eigenaar wisselen dient u digitaal een EG-certificaat voor iedere vogel aan te vragen. Alleen als het EG-certificaat in uw bezit is mag de vogel het adres verlaten.

Alle vogelsoorten die voorkomen op de Europese soortenlijst, bijlage B, moeten omgehouden te mogen voorzien zijn van een naadloos gesloten pootring.

Ook het beleid van de NBvV is erop gericht dat iedere vogel die bij haar leden in kooien, vluchten of volières worden gehouden tijdig voorzien wordt van een naadloos gesloten pootring. Deze ringen worden door de bond in eigen beheer vervaardigd. In de ring zijn gegevens gegraveerd die verwijzen naar het geboortjaar, het kweeknummer van de eerste eigenaar, de aanduiding van de bond en een volgnummer.

De voorgeschreven ringdiameter is op de afzonderlijke houderijrichtlijnen voor iedere soort vermeld.

De houder van een ongeringde vogelsoort dat geplaatst is op de bijlage B van de Europese soortenlijst moet kunnen aantonen hoe die de vogel in bezit is gekomen.

De registratie van de geringde vogels kan plaats vinden door middel van een fokregister dat o.a. digitaal verkrijgbaar is. Deze vorm van registratie is voor de Papegaaien niet verplicht.

Aankoop en verkoop.

De aanschaf van een Parkiet als kooi- of volièrevogel kan bij voorkeur plaats vinden bij een fokker die vanuit zijn vogelverblijf, zijn eigen gefokte vogels te koop aanbiedt.

Op die wijze kan de koper geïnformeerd worden over de achtergronden van de aan te schaffen vogels.

Voor overdracht (verkoop) en het vervoer van vogelsoorten die voorkomen op bijlage A heeft de vogelliefhebber per vogel een EG certificaat nodig.

Dit EG certificaat kan digitaal worden aangevraagd via de site van de DR-Loket van het Ministerie van Economische Zaken.

Indien de mogelijkheid om dit digitaal te doen niet voorhanden is, kan een papieren formulier worden aangevraagd.

Een EG-certificaat wordt niet kosteloos verstrekt.

Omdat veel Papegaaien geplaatst zijn op de Europese soortenlijst, bijlage B, moet de verkoper voor iedere van deze verkochte vogels een overdrachtverklaring opstellen en een exemplaar daarvan beschikbaar stellen aan de koper.

Daarnaast verdient het aanbeveling ook een kopie van deze houderijrichtlijn aan de koper beschikbaar te stellen.

Na aankoop van een vogel bij een fokker, moet deze tenminste gedurende een periode van vier weken in quarantaine worden gehouden. Nauwkeurige observatie is nodig om vast te stellen of de vogel geen ziekteverschijnselen laat zien en of in de bevedering geen ongewenste mijten bij zich draagt.

Wenselijk is om naast een controle op de sekse van de dieren, ook op ziektes te laten controleren door middel van een bloedafname.

De vogels laten testen op o.a. PBFD, PDD, Polyoma en Chlamydia.

Risico Inventarisatie en Evaluatie RIE.

Bij de Parkiet is geen natuurlijk gedrag of een gedragstoornis bekend dat aanleiding zal geven tot ongewenst fysiek gevaar voor de mens. Voorwaarde daarbij is wel dat de vogel op de juiste manier wordt behandeld o.a. door de wijze waarop deze door de houder b.v. wordt vastgehouden en geen onnodige stressfactoren worden versterkt door het op de onjuiste manier vangen van de vogel.

Een beet van een kaketoer is pijnlijker dan die van een papegaai of parkiet.

Papegaaiachtige vogels en parkieten kunnen veel geluid produceren.

Als deze bedrijfsmatig worden gehouden wordt het vogelverblijf een inrichting genoemd. (bedrijfsmatig is b.v. een op winst gerichte bedrijfsmatige exploitatie)

Dan is de Wet milieubeheer van toepassing.

Indien papegaaiachtige vogels en parkieten hobbymatig worden gehouden is er geen sprake van een Wet milieu-inrichting, maar geldt de Algemene Politie Verordening APV.

De APV regelt het volgende:

(Geluid)hinder door dieren:

Diegene die de zorg heeft voor een dier, moet voorkomen dat dit voor de omwonende of overigen voor de omgeving (geluid)hinder veroorzaakt.

Advies: raadpleeg voor de bouw van een vogelverblijf voor papegaaiachtige vogels en parkieten altijd eerst de Gemeente van uw woonplaats.

Mate van invasiviteit (overlevingskans bij ontsnapping) en schade.

In geval van ontsnapping is het twijfelachtig of de meeste Parkieten enige kans van overleving hebben. De aanwezigheid van predatoren zal de ontwikkeling tot een invasieve soort tegen gaan.

Bovendien is het twijfelachtig of een Parkiet gedurende de winterperiode in zijn eigen levensonderhoud kan voorzien.

Deze vogelsoort zal zich niet explosief in de natuur ontwikkelen noch schadelijk zijn voor de Nederlandse natuur en het Nederlands ecosysteem. Bij ontsnapping uit de volière of vogelkooi zal deze vogelsoort geen gezondheidsproblemen bij mensen of economische schade veroorzaken.

Het opstellen van deze houderijrichtlijn.

Onder redactie van de Commissie Dierenwelzijn, –ethiek & Wetgeving van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is deze algemene houderijrichtlijn opgesteld.

Literatuur

Handboek Vogelverzorging, onder auspiciën van de NBvV uitgegeven door Welzo Media Productions bv, eerste druk 2016, ISBN 978 90 5821 2955

Brochure *Algemene Informatie* m.b.t. de geldende regels die van toepassing zijn op het ringen van volière- en kooivogels, uitgegeven door de NBvV.

CODEX voor het hobbymatig houden van en fokken met volière- en kooivogels door leden van de NBvV.

Stichting Diergeneeskundig Memorandum, Tijdschrift Bijzondere Gezelschapsdieren, 2013-2

Adri van Kooten, Heinz Schnitke en Herman Kremer, *Papegaaien en Parkieten handboek 2013*, in 2 delen.

Joseph M. Forschaw, *Parrots of the World*, ISBN 978 1408130346

Josep del Hoyo, Andrew Elkott, Jordi Sargatal & David A. Christie, *Handbook of the Birds of the World.*, uitg.: Lynx Edicions, Spanje, 1997, deel 4, ISBN 8487334229

Thiely de Moor, *Papegaaien van A tot Z, alles wat u moet weten over het houden van papegaaien*, Bloemendaal uitgevers, 2007, ISBN 978 9077462362.

Prof. dr. Thijs Vriends *de Encyclopedie van grote papegaaien*, serie Over Dieren, Uitg. Welzo Media Producties, Warffum, 2002, ISBN 905821155X

Links.

www.ibc.lynxeds.com

www.dagboek.akala.nl

www.vogelindex.nl

www.akala.nl

www.caroona.creek.nl

Specifieke houderijrichtlijn Roodstuitparkiet

2021, versie 1.2

NBvV code K. 25.006.001/002

Taxonomische indeling

Klasse: Aves = vogels
Orde: Psittaciformes = papegaaiachtigen
Familie: Psittacidae
Geslacht: Psephotus

Soort: **Psephotus haematonotus haematonotus**

Soorten/ondersoorten:

Er is een ondersoort:
Psephotus h. caeruleus

Land van herkomst:

Australië

Oorspronkelijk biotoop:

Dicht begroeide gebieden, in boomtoppen, tussen de bladeren.

Beschrijving vogel:

De Roodstuitparkiet heeft als synoniem: Roodrugparkiet.

De lengte van deze parkiet is 27 cm. De staart is de helft van de lengte van de vogel. Er is verschil tussen de kleuruiting van de man en de pop.

De man:

De kleur van de wildvorm is groen.

De snavel is grijszwart, De neusdop is bruin, de ogen zijn donkerbruin.

Het voorhoofd is blauwgroen. De kleur op de kruin van de kop is helder groen dat overgaat naar de nek. De wangstreek is blauwgroen. De bevedering van de wangstreek en de keel laat een zwarte golftekening zien. De kleur van de nek gaat over in de grijsgroene kleur van de mantel. De mantel is iets gehamerd. De stuit is donkerrood. De bovenstaart dekveren zijn lichtgroen en voorzien van een minimale zwarte hamertekening.

De hals is licht grasgroen. De borst is groen met een regelmatige zwarte golftekening.

De buik is diepgeel. het onderlichaam is lichtgeel. De aarsstreek is geel met een witte waas.

De onderstaart dekveren zijn bleekgeel.

De hand- en armpennen zijn donkergrijs. De vleugelpennen hebben een buitenvlag met een smalle blauwe zoom. De vleugel dekveren zijn blauwgroen. De vleugelbocht is hemelsblauw, overgaand in diep ultramarijn. De middelste staartpennen zijn grijsgroen met een blauwe zoom en een zwarte punt.

De overige staartpennen zijn grijsgroen. De onderzijde is wit met een grijze waas.

De poten zijn donker vleeskleurig met donkergrijze nagels.

De pop:

De kleur op de kruin van de kop en de nek is grauwgroen. De wangstreek is lichter grauwgroen dan de kop. De bevedering van de wangstreek en de keel laat een donkergrijze omzoming zien. De kleur van de nek gaat over in de grauwgroene kleur van de mantel. De stuit is donkergroen. De bovenstaart dekveren zijn donkergroen.

De hals is licht grauwgroen. De borst is groengeel met een regelmatige donkergrijze omzoming.

De buik is licht groengeel. het onderlichaam is licht groengeel. De aarsstreek is wit met een gele waas.

De onderstaart dekveren zijn vuilwit.

De hand- en armpennen zijn donkergrijs. De vleugelpennen hebben een buitenvlag met een smalle blauwe zoom. De vleugel dekveren zijn grauwgroen. De vleugelbocht is iets lichter grauwgroen dan het vleugeldek. De middelste staartpennen zijn grijsgroen met een blauwe zoom en een zwarte punt.

De overige staartpennen zijn grijsgroen. De onderzijde is wit met een grijze waas.

De poten zijn donker vleeskleurig met donkergrijze nagels.

Status in relatie tot relevante wetgeving

Het houden van deze vogelsoort is toegelaten:

- a) onder wet- en regelgeving omtrent gevaar voor de volksgezondheid (besmetting en zoönosen) onder referentie: Wet dieren, artikel 2.1, derde lid; artikel 5.3, derde lid en artikel 8.4 eerste lid;
- b) onder gestelde regelen Gevaarlijke dieren:
onder referentie: Advies RDA 2005/04: Houden van potentieel gevaarlijke diersoorten als gezelschapsdier, blz. 43;
- c) onder de in de Wet natuurbescherming gestelde regelen (o.a. m.b.t. invasieve soorten onder referentie: § 3.8, art. 3.38 en de EU verordening 1143/2014);
- d) onder de CITES reglementen, EU Richtlijnen m.b.t. soortbescherming, onder referentie: Verordening (EU) Nr. 2019/2117 van 29 november 2019.

opmerkingen:

De Roodstuitparkiet staat op de CITES appendix II en op de Europese soortenlijst, bijlage B. In de versie 1.2 van 2019 is de rubriek Aankoop en Verkoop aangepast aan de nieuwste CITES richtsnoer.

Status IUCN Red List:

De beschreven vogelsoort heeft de status Least Concern LC ver 3.1, 2012 = niet bedreigd.

Doelstelling houderijrichtlijn.

Het hobbymatig en duurzaam houden van en of fokken met een vogelsoort dat wordt gerekend tot de volière- en kooivogels, vindt plaats op basis van het schriftelijk vastgelegd beleid van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers en met in achtneming van de bepalingen zoals die zijn opgenomen in de CODEX welke voor het houden van en fokken met volière- en kooivogels is opgesteld.

De basis van deze houderijrichtlijn voor de **Roodstuitparkiet** is het scheppen van zodanige voorwaarden dat het welzijn en de gezondheid van deze vogelsoort gewaarborgd is. Deze borging richt zich op het kunnen uitoefenen van het natuurlijk gedrag, het in stand houden van een goede gezondheid door het bieden van een goede huisvesting en een goede voeding.

Natuurlijk en normaal gedrag in relatie tot het houden in de avicultuur.

De aantoonbaar in Nederland gehouden en gefokte volièrè- en kooivogels kunnen op basis van de daarvoor geldende (niet eensluitende) definities worden gerekend tot de groep gedomesticeerde dieren. Ze leven niet meer in hun natuurlijke omgeving, maar in een houderij omgeving en zijn afhankelijk van de omgevingscondities die de houder hen aanbiedt.

Toch behouden gedomesticeerde vogelsoorten een aantal van hun natuurlijke gedragingen. Vormen van natuurlijk gedrag beschouwen we de voortbeweging, voedselopname en foerageer gedrag, de voortplanting, territoriaal gedrag, de onderlinge socialisatie, verzorging en hygiëne.

De houder en fokker van volièrè- en kooivogels zal een meer dan minimaal kennisniveau moeten hebben van de normale gedragingen ²van de vogels. De manier waarop met deze kennis wordt omgegaan in de relatie tussen houder en vogel heeft veel invloed op de emoties en stressfactoren die de vogel ervaart. Een goede positieve relatie tussen houder en vogel heeft tot resultaat dat de vogel minder angst voor mensen ontwikkelt. Dit verlaagt niet alleen de invloed van veel stressfactoren, maar maakt het omgaan met vogels gemakkelijker.

Gezondheid.

Bij het in acht nemen van goede hygiënische maatregelen en het aanbieden van een uitgebalanceerd voer en voedingssupplementen zal een Roodstuitparkiet lang in een goede gezondheid verkeren.

Door insleep van buiten af of door het overbrengen door stekende insecten kunnen de vogels in aanraking komen met alle ziekten die bij papegaaiachtigen bekend zijn.

Veel voorkomende ziekten bij papegaaien en parkieten zijn::

Virale aandoeningen;

Bacteriële en mycotische aandoeningen;

Parasitaire aandoeningen;

Voedingsgerelateerde stoornissen;

Vederafwijkingen;

Intoxicaties;

Reproductiestoornissen;

Overige frequent voorkomende aandoeningen zoals:

jicht, kropstase, luchtzakscheuren, tumoren, doorgroeien van snavel

Huisvesting.

Algemeen.

De algemene richtlijnen met betrekking tot de huisvesting van volièrè- en kooivogels is opgenomen in het "Handboek Vogelverzorging" zoals deze is uitgegeven door de NBvV.

² Cie DE&W NBvV, Monografie "Het communiceren met kooi- en volièrevogels", 2020, uitgave NBvV Documentnummer 2020 DE&W 04

Specifieke huisvestingsrichtlijnen voor de Roodstuitparkiet.

De Roodstuitparkiet is een volièrevogel .

De vogels kunnen ondergebracht worden in volières of vluchten. De voorkeur gaat dan uit naar een lange volièrre met bijvoorbeeld afmetingen van 300 (of 400) x 200 x 200 cm. (lxbxh). het is belangrijk dat de volièrre of vlucht is gebouwd met metaal of aluminium. Houten balken worden stuk geknaagd.

In de volièrre kunnen buiten het broedseizoen ook andere parkietensoorten ondergebracht worden.

In het broedseizoen kunnen de vogels vanwege een natuurlijk territoriumgedrag beter per koppel gehuisvest worden.

Vogels die in een buitenvolièrre zijn ondergebracht moeten bij voorkeur ook kunnen beschikken over een nachtverblijf dat droog en tochtvrij is en waarin de luchtvochtigheid ca. 60% bedraagt. De vogels zijn winterhard. Ze slapen altijd in hun eigen broedblok.

Om te voldoen aan hun natuurlijk gedrag om te knagen is het wenselijk dat de vlucht wordt verrijkt met verse takken van wilgen, berken of onbespoten fruitbomen.

Sociaal en soortspecifiek gedrag.

De basis principes ten aanzien van een passend respons op sociale interacties en het tonen van soortspecifiek gedrag en het vermijden van stressfactoren is beschreven in het "Handboek Vogelverzorging" zoals deze is uitgegeven door de NBvV.

Voor de Roodstuitparkiet is aanvullend onderstaand van toepassing:
Roodstuitparkieten zijn levendige, overwogen rustige en stille vogels.

Het fokken met de Roodstuitparkiet.

Roodstuitparkieten zijn in hun tweede jaar broedrijp.

Het broedseizoen begint in de maand januari - maart/april. De vogels broeden in een dicht broedblok met de afmeting 22x22x40 en een invliegopening van 5 cm. Het is aan te raden meerdere blokken op te hangen zodat ze een keuze hebben.

Als nestmateriaal gebruiken ze de houtensnippers die ze van de zijwand van het broedblok af knagen.

Door de fokker kan en klein beetje houtvezel vermengd met tuinaarde in het broedblok gebracht worden.

Per jaar worden twee broedronde gehouden

Tijdens iedere broedronde leggen de vogels 3 tot 4 eieren, die door de pop zelf worden uitgebroed.

De pop begint vanaf het 3^e ei te broeden.

De broedtijd duurt 20 – 21 dagen vanaf het moment dat de pop gaat broeden.

Afhankelijk van de conditie van het broedpaar en de broedomstandigheden komt veelal tenminste 90% van de gelegde eieren uit.

De ouders brengen zelf hun jongen groot. Dit verloopt goed daar er tot aan de jeugdruï geen opvallende sterftcijfer kan worden vastgesteld.

De jongen komen vlot door de jeugdruï. Na de jeugdruï volgt geen specifiek trainingstraject om het de vogels deel te nemen aan een tentoonstelling.

Bijlage 1 van het Besluit houders van dieren (2014) geeft aan dat de wettelijke periode waarop de jongen van de ouders mogen worden gescheiden 46 dagen bedraagt.

Inventarisatie fokverslagen.

Maandblad Onze Vogels, uitg. NBvV, mei 1994, blz. 222 e.v.

Domesticatie.

Het domesticatietraject heeft zich zodanig ontwikkeld dat er succesvol met de nominaatvorm van deze vogelsoort wordt gefokt.

Voeding, drinken en badwater.

De Roodstuitparkiet heeft als basisvoeding een goed zaadmengsel nodig.

Er zijn voor deze parkieten diverse zaadmengelingen beschikbaar. Diverse fokkers kiezen voor mengelingen voor grote parkieten. Wel moet voorkomen worden dat de vogels te vet raken.

Het zaadmengsel wordt aangevuld met eivoer, kiemzaad, fijnere graszaden, fruit en groenvoer.

Voor parkieten is fabrieksmatige eivoer beschikbaar met een grove structuur en verrijkt met gedroogde insecten, gedroogde garnalen, rozenbottels, lijsterbessen en rozijnen.

Ook wilgentakken en takken van onbespoten fruitbomen zijn niet alleen als verrijking van de volière of vlucht maar ook als voedingssupplement erg belangrijk. Naast grit, kalk en kiezel kan avi terra = bodemmineralen worden toegevoegd aan het voedsel aanbod.

De vogels krijgen ieder dag vers en of tenminste 3 maal per week schoon bad- en drinkwater. Beide worden verstrekt in open schalen van 30 cm doorsnede..

Overigen.

Deelname aan een tijdelijke tentoonstelling.

Roodstuitparkieten die gaan deelnemen aan een tijdelijke tentoonstelling moeten vroegtijdig gewend raken aan de tentoonstellingskooi. Deze gewenning kost tijd maar voorkomt stress bij de vogel tijdens de keuring en tentoonstelling.

De Roodstuitparkiet wordt gedurende 4 jaar als Eigen Kweek vogel gevraagd.

Tijdens een tijdelijke tentoonstelling wordt de vogel ondergebracht in een kleine kistkooi.

Identificatie en registratie.

Alle vogelsoorten die voorkomen op de Europese soortenlijst, bijlage B, moeten om gehouden te mogen voorzien zijn van een naadloos gesloten pootring.

Ook het beleid van de NBvV is er op gericht dat iedere vogel die bij haar leden in kooien, vluchten of volières worden gehouden tijdig voorzien worden van een naadloos gesloten pootring. Deze ringen worden door de bond in eigen beheer vervaardigd. In de ring zijn gegevens gegraveerd die verwijzen naar het geboortjaar, het kweeknummer van de eerste eigenaar, de aanduiding van de bond en een volgnummer.

De voorgeschreven ringdiameter is 5,4 mm.

De houder van een vogelsoort dat geplaatst is op de bijlage B van de Europese soortenlijst moet kunnen aantonen hoe die de vogel in bezit is gekomen.

De registratie van de geringde vogels kan plaats vinden door middel van een fokregister dat o.a. digitaal verkrijgbaar is. Deze vorm van registratie is voor de Roodstuitparkiet niet verplicht. (Besluit natuurbescherming art. 3.27, lid 1 onderdeel c onder 2)

Aankoop en Verkoop

De aanschaf van Roodstuitparkieten als kooi- of volièrevogel kan bij voorkeur plaats vinden bij een fokker die vanuit zijn vogelverblijf zijn eigen gefokte vogels te koop aanbiedt.

Op die wijze kan de koper geïnformeerd worden over de achtergronden van de aan te schaffen vogels.

Omdat de Roodstuitparkiet geplaatst is op de Europese soortenlijst, bijlage B, moet de verkoper voor iedere verkochte vogel een overdrachtverklaring opstellen en een exemplaar daarvan beschikbaar stellen aan de koper.

Daarnaast verdient het aanbeveling ook een kopie van deze houderijrichtlijn aan de koper beschikbaar te stellen.

Na aankoop van een vogel bij een fokker moet deze tenminste gedurende een periode van vier weken in quarantaine worden gehouden. Nauwkeurige observatie is nodig om vast te stellen of de vogel geen ziekteverschijnselen laat zien en of in de bevedering geen ongewenste mijten bij zich draagt.

Risico Inventarisatie en Evaluatie RIE.

Bij de Roodstuitparkiet is geen natuurlijk gedrag of een gedragstoornis bekend dat aanleiding zal geven tot ongewenst fysiek gevaar voor de mens. Voorwaarde daarbij is wel dat de vogel op de juiste manier wordt behandeld o.a. door de wijze waarop deze door de houder b.v. wordt vastgehouden en geen onnodige stressfactoren worden versterkt door het op de onjuiste manier vangen van de vogel.

Papegaaiachtige vogels en parkieten kunnen veel geluid produceren.

Als deze bedrijfsmatig worden gehouden wordt het vogelverblijf een inrichting genoemd. (bedrijfsmatig is b.v. een op winst gerichte bedrijfsmatige exploitatie)

Dan is de Wet milieubeheer van toepassing.

Indien papegaaiachtige vogels en parkieten hobbymatig worden gehouden is er geen sprake van een Wet milieu-inrichting, maar geldt de Algemene Politie Verordening APV.

De APV regelt het volgende:

(Geluid)hinder door dieren:

Diegene die de zorg heeft voor een dier, moet voorkomen dat dit voor de omwonende of overigen voor de omgeving (geluid)hinder veroorzaakt.

Advies: raadpleeg voor de bouw van een vogelverblijf voor papegaaiachtige vogels en parkieten altijd eerst de Gemeente van uw woonplaats.

Mate van invasiviteit (overlevingskans bij ontsnapping) en schade.

In geval van ontsnapping is het twijfelachtig of Roodstuitparkieten enige kans van overleving hebben.

De aanwezigheid van predatoren zal de ontwikkeling tot een invasieve soort tegen gaan.

Deze vogelsoort zal zich niet explosief in de natuur ontwikkelen noch schadelijk zijn voor de Nederlandse natuur en het Nederlands ecosysteem. Bij ontsnapping uit de volière of vogelkooi zal deze vogelsoort geen gezondheidsproblemen bij mensen of economische schade veroorzaken.

Het opstellen van deze houderijrichtlijn.

Onder redactie van de Commissie Dierenwelzijn, -ethiek en Wetgeving van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is deze houderijrichtlijn opgesteld.

Daarbij werd de praktijkervaring ingebracht door B. Lok, Adri Teunissen, W.J. Nuus, A.J. Emmink, fokkers van Roodstuitparkieten.

Literatuur.

Handboek Vogelverzorging, onder auspiciën van de NBvV uitgegeven door Welzo Media Productions bv, eerste druk 2016, ISBN 978 90 5821 2955

Brochure *Algemene Informatie* m.b.t. de geldende regels die van toepassing zijn op het ringen van volière- en kooivogels, uitgegeven door de NBvV.

CODEX voor het hobbymatig houden van en fokken met volière- en kooivogels door leden van de NBvV.

Standaardeisen voor Psephotus soorten, samengesteld door de TC Tropische vogels en Parkieten, uitgegeven door de NBvV, 2014 – 2020, blz. 7 – 39.

Stichting Diergeneeskundig Memorandum, Tijdschrift Bijzondere Gezelschapsdieren, 2013-2

Joseph M. Forschaw, *Parrots of the World*, ISBN 978 1408130346

Josep del Hoyo, Andrew Elkott, Jordi Sargatal & David A. Christie, *Handbook of the Birds of the World.*, uitg.: Lynx Edicions, Spanje, 1997, deel 4, ISBN 8487334229

Adri van Kooten, Heinz Schnitke en Herman Kremer, *Papegaaien en Parkieten handboek 2013*, in 2 delen.

Thiely de Moor, *Papegaaien van A tot Z, alles wat u moet weten over het houden van papegaaien*, Bloemendaal uitgevers, 2007, ISBN 978 9077462362.

del Hoyo, J., Collar, N.J., Christie, D.A., Elliott, A. and Fishpool, L.D.C. 2014. *HBW and BirdLife International Illustrated Checklist of the Birds of the World. Volume 1: Non-passerines*. Lynx Edicions BirdLife International, Barcelona, Spain and Cambridge, UK.

Links.

BirdLife International. 2016. *Psephotus haematonotus*. The IUCN Red List of Threatened Species 2016: e.T22685139A93060184. www.iucnredlist.org

www.ibc.lynxeds.com

www.vogelindex.nl

Specifieke Houderijrichtlijn Hooded parkiet

2021, versie 1.2

NBvV code K 25.002.001/002

Taxonomische indeling

Klasse: Aves = vogels
Orde: Psittaciformes = papegaaiaachtigen
Familie: Psittacidae = papegaaien
Geslacht: Psephotellus

Soort: **Psephotus dissimilis**

Soorten/ondersoorten:

Er zijn geen ondersoorten:

Land van herkomst:

Australië, in het noorden bij Darwin.

Oorspronkelijk biotoop:

De Hooded parkiet maken hun nest in een hol, dat door de vogels in een op de grond staande termietenheuvel uitgehold wordt.

Beschrijving vogel:

De Hooded parkiet heeft als synoniem: Kapparkiet.

De Hooded parkiet is een vogel met een grootte van ca. 27 cm. De staart is de helft van de lengte van de vogel.

Er is verschil in kleur tussen de man en de pop. De wildkleur is groen.

De wildkleur van de man:

De snavel is grijs. het oog is donkerbruin met een zwarte pupil.

De kleur van het voorhoofd, van de boven- en achterkant van de kop zijn zwart. De kin, hals en zijkanten van de kop zijn blauwgroen. De scheidslijn is blauwgroen. Deze kleurscheiding is scherp.

De zwarte kop loopt vanaf de inzet van de ondersnavel onder de ogen naar de oorstreek.

De koptekening sluit aan op de snavel en vormt een geheel met de teugel. Op de achterzijde van de kop is deze tekening smaller om vervolgens te verbreden in de nek. De kleurscheiding tussen de koptekening en de mantel is scherp en regelmatig. De koptekening is zwart. De achternek is zwart, overgaand in de bruingroene mantel.

De rug en stuit zijn lichtblauw. De borst, buik en flanken zijn licht blauwgroen.

De middelste vleugelpennen zijn bruingroen. De buitenste vleugelpennen zijn goudgeel.

De grote vleugelpennen zijn blauwgrijs met een lichtere buitenvlag.

Op de vleugels is een vleugeltekening aanwezig die gevormd wordt door de buitenste vleugeldekveren. Deze tekening is goudgeel van kleur.

De bovenstaart veren zijn lichtgroen blauw. De middelste staartveren zijn olijfgroen en de buitenste staartpennen zijn blauwgroen. De staartpunt is zwart.

De veren van het onderstaartdek zijn bij de man rood met een witte omzoming.

De poten zijn grijs met zwarte nagels.

De wildkleur van de pop:

De snavel is grijs. het oog is donkerbruin met een zwarte pupil. Bij de pop ontbreekt de koptekening.

De kleur van het voorhoofd, de kop en de nek is groen, iets grijs overgoten. De wangen hebben een blauwe gloed.

De rug en stuit zijn helder groen. De borst is lichtgroen, iets blauw overgoten., buik en flanken zijn iets meer bewaasd dan de borst.

Het bovendek van de vleugels is overwegend lichtgroen met een vage hamertekening.

De grote vleugelpennen zijn grijsachtig met een lichtergroene buitenvlag.

Op de vleugels is een vleugeltekening aanwezig die gevormd wordt door de buitenste vleugel dekveren. Deze tekening is goudgeel van kleur.

De bovenstaart veren zijn helder groen. De middelste staartveren zijn bruingroen en de buitenste staartpennen zijn blauwgroen. De staartpunten zijn donkergrijs.

De veren van het onderstaart dek zijn bij de pop roze met een witte omzoming.

De poten zijn grijs met zwarte nagels.

Status in relatie tot relevante wetgeving

Het houden van deze vogelsoort is toegelaten:

- a) onder wet- en regelgeving omtrent gevaar voor de volksgezondheid (besmetting en zoönosen) onder referentie: Wet dieren, artikel 2.1, derde lid; artikel 5.3, derde lid en artikel 8.4 eerste lid;
- b) onder gestelde regelen Gevaarlijke dieren:
onder referentie: Advies RDA 2005/04: Houden van potentieel gevaarlijke diersoorten als gezelschapsdier, blz. 43;
- c) onder de in de Wet natuurbescherming gestelde regelen (o.a. m.b.t. invasieve soorten onder referentie: § 3.8, art. 3.38 en de EU verordening 1143/2014);
- d) onder de CITES reglementen, EU Richtlijnen m.b.t. soortbescherming, onder referentie: Verordening (EU) Nr. 2019/2117 van 29 november 2019.

opmerkingen:

De Hooded parkiet is geplaatst op de CITES appendix I en de Europese soortenlijst bijlage A. Daarnaast is de vogelsoort onder de naam Kapparkiet geplaatst op de Bijlage X van de Verordening EG nr. 865/2006, art. 62.1, blz. 36

Status IUCN Red List:

De beschreven vogelsoort heeft de status Least Concern ver 3.1, 2012 = niet bedreigd

Doelstelling houderijrichtlijn.

Het hobbymatig en duurzaam houden van en of fokken met een vogelsoort dat wordt gerekend tot de voliëre- en kooivogels, vindt plaats op basis van het schriftelijk vastgelegd beleid van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers en met in achtname van de bepalingen zoals die zijn opgenomen in de CODEX welke voor het houden van en fokken met voliëre- en kooivogels is opgesteld.

De basis van deze houderijrichtlijn voor de **Hooded parkiet**

is het scheppen van zodanige voorwaarden dat het welzijn en de gezondheid van deze vogelsoort gewaarborgd is. Deze borging richt zich op het kunnen uitoefenen van het natuurlijk gedrag, het in stand houden van een goede gezondheid door het bieden van een goede huisvesting en een goede voeding.

Natuurlijk en normaal gedrag in relatie tot het houden in de avicultuur.

De aantoonbaar in Nederland gehouden en gefokte voliëre- en kooivogels kunnen op basis van de daarvoor geldende (niet eensluitende) definities worden gerekend tot de groep gedomesticeerde dieren. Ze leven niet meer in hun natuurlijke omgeving, maar in een houderij omgeving en zijn afhankelijk van de omgevingscondities die de houder hen aanbiedt.

Toch behouden gedomesticeerde vogelsoorten een aantal van hun natuurlijke gedragingen. Vormen van natuurlijk gedrag beschouwen we de voortbeweging, voedselopname en foerageer gedrag, de voortplanting, territoriaal gedrag, de onderlinge socialisatie, verzorging en hygiëne.

De houder en fokker van voliëre- en kooivogels zal een meer dan minimaal kennisniveau moeten hebben van de normale gedragingen³ van de vogels. De manier waarop met deze kennis wordt omgegaan in de relatie tussen houder en vogel heeft veel invloed op de emoties en stressfactoren die de vogel ervaart. Een goede positieve relatie tussen houder en vogel heeft tot resultaat dat de vogel minder angst voor mensen ontwikkelt. Dit verlaagt niet alleen de invloed van veel stressfactoren, maar maakt het omgaan met vogels gemakkelijker.

Gezondheid.

Bij het in acht nemen van goede hygiënische maatregelen en het aanbieden van een uitgebalanceerd voer en voedingssupplementen zal een Hooded parkiet lang in een goede gezondheid verkeren.

Door insleep van buiten af of door het overbrengen door stekende insecten kunnen de vogels in aanraking komen met alle ziekten die bij papegaaiachtigen bekend zijn.

Veel voorkomende ziekten bij papegaaien en parkieten zijn::

Virale aandoeningen;

Bacteriële en mycotische aandoeningen;

Parasitaire aandoeningen;

Voedingsgerelateerde stoornissen;

Vederafwijkingen;

Intoxicaties;

Reproductiestoornissen;

Overige frequent voorkomende aandoeningen zoals:

jicht, kropstase, luchtzakscheuren, tumoren, doorgroeien van snavel

Huisvesting.

Algemeen.

De algemene richtlijnen met betrekking tot de huisvesting van voliëre- en kooivogels is opgenomen in het "Handboek Vogelverzorging" zoals deze is uitgegeven door de NBvV.

Specifieke huisvestingsrichtlijnen voor de Hooded parkiet.

Hooded parkieten worden bij voorkeur ondergebracht in een voliëre of lange vlucht.

In deze ruimte worden ook andere kleinere vogelsoorten ondergebracht.

³ Cie DE&W NBvV, Monografie "Het communiceren met kooi- en voliërevogels", 2020, uitgave NBvV Documentnummer 2020 DE&W 04

Een vlucht of volièrre moet een stahoogte hebben van minimaal 200 cm. De lengte is het belangrijkste. Hoe langer, hoe beter. Een vlucht is minimaal 250 cm lang en ca. 90 cm. breed. In de buitenvolièrres die niet van boven zijn afgedekt dient men de mest op de bodem regelmatig te verwijderen. Parkieten vertoeven graag op de grond waar ze zoeken naar steentjes, gevallen voer, ingewaaid blad en dergelijke. Dit schoonmaken van de bodembedekking dient vooral om worminfecties en coccidiose te voorkomen. Deze ziektes worden vaak verspreid door mest van overvliegende vogels.

Ook de zitstokken dienen regelmatig te worden afgewassen om oogontstekingen te voorkomen.

Vogels die in een buitenvolièrre zijn ondergebracht moeten bij voorkeur ook kunnen beschikken over een nachtverblijf dat droog en tochtvrij is en waarin de luchtvochtigheid ca. 60% bedraagt.

Ook is het mogelijk in de winterperiode de wanden van de volièrre af te dekken met glasplaten.

De parkieten zijn winterhard, maar voorkomen moet worden dat nagels en tenen bevroren raken.

Sociaal en soortspecifiek gedrag.

De basis principes ten aanzien van een passend respons op sociale interacties en het tonen van soortspecifiek gedrag en het vermijden van stressfactoren is beschreven in het "Handboek Vogelverzorging" zoals deze is uitgegeven door de NBvV.

Voor de Hooded parkiet is aanvullend onderstaand van toepassing:

Het beste broedresultaat wordt behaald als de vogels per koppel in een afzonderlijke vlucht worden onder gebracht,

Het fokken met de Hooded parkiet.

De Hooded parkieten zijn vanaf het tweede jaar broedrijp. Ervaren fokkers kiezen als broedpaar liever iets oudere vogels.

Het broedseizoen begint vanaf de maand januari of september

Het zijn holenbroeders die in een hangend gesloten nestblok van 14 x 14 x 25 cm. Voor de ingang moet een tunnel met een lengte van ongeveer 10 cm en een diameter van 6 cm aangebracht worden.

De vogels maken niet zelf een nest. Onder in het broedblok kan een plaatje gelegd worden met een komvormige uitholling. Als nestmateriaal wordt een laagje houtkrullen van 5 cm. dikte gebruikt.

Gedurende de opfoktijd van de jongen kan dit een aantal keren worden verschoond.

Tijdens het broedproces moeten de jongen warm gehouden worden. De ouders verlaten nogal vaak het nest. Het verdient aanbeveling in het broedblok een 40 W.

verwarmingsplaatje aan te brengen die de temperatuur op een hoogte van 25 - 30° C houdt.

De vogels doen niet meer dan twee broedronden per jaar en dan worden tussen de 4 en 5 witte eieren

om de dag gelegd. De pop broedt zelf de eieren uit. het eerste ei komt na 21 dagen uit en daarna volgt de rest.

Het uitkomstpercentage is afhankelijk van het weer en dan vooral van het vochtigheidspercentage.

De ouders brengen zelf hun jongen groot.

De jongen lijken op de kleuruitingen van de pop.

Na 47 dagen zijn de jongen in zoverre zelfstandig dat ze bij de ouders weg kunnen (bijlage 1 van Besluit houders van dieren 2014).

Inventarisatie fokverslagen.

Maandblad Onze Vogels, uitg. NBvV, febr. 1986, blz. 52 e.v.

Maandblad Onze Vogels, uitg. NBvV, maart 1992, blz. 115 e.v.

Domesticatie.

Het domesticatietraject heeft zich zodanig ontwikkeld dat er succesvol met de nominaatvorm van deze vogelsoort wordt gefokt. Daarnaast zijn er meerdere kleurmutaties bij de fokkers ontstaan en erfelijk vastgelegd.

Door de NBvV zijn voor de soorten uit het geslacht *Psephotus*, standardeisen opgesteld.

Voeding, drinken en badwater.

De Hooded parkiet is een zaadeter.

Er zijn voor deze parkieten diverse zaadmengelingen beschikbaar. Diverse fokkers kiezen voor mengelingen voor grote parkieten. Wel moet voorkomen worden dat de vogels te vet raken.

Het zaadmengsel wordt aangevuld met eivoer, kiemzaad, fijnere graszaden, fruit en groenvoer.

Voor parkieten is fabrieksmatige eivoer beschikbaar met een grove structuur en verrijkt met gedroogde insecten, gedroogde garnalen, rozenbottels, lijsterbessen en rozijnen.

Naast grit, kalk en kiezel kan *avi terra* = bodem mineralen worden toegevoegd aan het voedsel aanbod.

Hooded parkieten hebben een lagere vochtopname dan zangvogels. Toch moet ook aan deze vogelsoorten vers drinkwater aangeboden worden. Bij toevoeging van vitamines aan het drinkwater moet de hoeveelheid drinkwater verdubbeld worden.

De vogels baden in open schalen.

Overigen.

Deelname aan een tijdelijke tentoonstelling.

Hooded parkieten die gaan deelnemen aan een tijdelijke tentoonstelling moeten vroegtijdig gewend raken aan de tentoonstellingskooi. Deze gewenning kost tijd maar voorkomt stress bij de vogel tijdens de keuring en tentoonstelling.

De Hooded parkiet mag gedurende 4 jaar als eigen kweek ingezonden worden.

Tijdens de tentoonstelling wordt de vogel ondergebracht in een kleine kistkooi.

De vogel wordt gekeurd op conditie.

Identificatie en registratie.

Alle jonge vogels van vogelsoorten die voorkomen op de Europese soortenlijst, bijlage A, moeten om gehouden te mogen voorzien zijn van een naadloos gesloten pootring.

Ook het beleid van de NBvV is er op gericht dat iedere vogel die bij haar leden in kooien, vluchten of volières worden gehouden tijdig voorzien wordt van een naadloos gesloten pootring. Deze ringen worden door de bond in eigen beheer vervaardigd. In de ring zijn gegevens gegraveerd die verwijzen naar het geboortjaar, het kweeknummer van de eerste eigenaar, de aanduiding van de bond en een volgnummer.

De voorgeschreven ringdiameter is 4,5 mm.

Een gefokt exemplaar van een vogelsoort dat geplaatst is op de bijlage X van de Verordening EG nr. 865/2006, art.62.1 mag zonder EG certificaat overgedragen of vervoerd worden als ze is voorzien van een naadloos gesloten pootring. In plaats van een gesloten pootring mag de vogel voorzien zijn van een microchip.

Heeft de vogel deze ring of microchip niet, dan moet een EG certificaat aanwezig zijn. De registratie van de geringde vogels kan plaats vinden door middel van een fokregister dat o.a. digitaal verkrijgbaar is. Deze vorm van registratie is voor de Hooded parkiet niet verplicht.

Aanschaf.

De aanschaf van een Hooded parkiet als kooi- of volièrevogel kan bij voorkeur plaats vinden bij een fokker die vanuit zijn vogelverblijf, zijn eigen gefokte vogels te koop aanbiedt. Op die wijze kan de koper geïnformeerd worden over de achtergronden van de aan te schaffen vogels.

Na aankoop van een vogel bij een fokker, moet deze tenminste gedurende een periode van vier weken in quarantaine worden gehouden. Nauwkeurige observatie is nodig om vast te stellen of de vogel geen ziekteverschijnselen laat zien en of in de bevedering geen ongewenste mijten bij zich draagt.

Risico Inventarisatie en Evaluatie RIE.

Bij de Hooded parkiet is geen natuurlijk gedrag of een gedragstoornis bekend dat aanleiding zal geven tot ongewenst fysiek gevaar voor de mens. Voorwaarde daarbij is wel dat de vogel op de juiste manier wordt behandeld o.a. door de wijze waarop deze door de houder b.v. wordt vastgehouden en geen onnodige stressfactoren worden versterkt door het op de onjuiste manier vangen van de vogel.

Mate van invasiviteit (overlevingskans bij ontsnapping) en schade.

In geval van ontsnapping is het twijfelachtig of Hooded parkieten enige kans van overleving hebben.

De aanwezigheid van predatoren zal de ontwikkeling tot een invasieve soort tegen gaan. Deze vogelsoort zal zich niet explosief in de natuur ontwikkelen noch schadelijk zijn voor de Nederlandse natuur en het Nederlands ecosysteem. Bij ontsnapping uit de volièrre of vogelkooi zal deze vogelsoort vermoedelijk geen gezondheidsproblemen bij mensen of economische schade veroorzaken.

Het opstellen van deze houderijrichtlijn.

Onder redactie van de Commissie Dierenwelzijn -ethiek en Wetgeving van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

is deze houderijrichtlijn opgesteld.

Daarbij werd de praktijkervaring ingebracht door R. den Hollander, fokker van Hooded parkieten.

Literatuur.

Handboek Vogelverzorging, onder auspiciën van de NBvV uitgegeven door Welzo Media Productions bv, eerste druk 2016, ISBN 978 90 5821 2955

Brochure *Algemene Informatie* m.b.t. de geldende regels die van toepassing zijn op het ringen van volièrre- en kooivogels, uitgegeven door de NBvV.

CODEX voor het hobbymatig houden van en fokken met volièrre- en kooivogels door leden van de NBvV.

Standaardreizen Psephotus, Psephotellus en Northiela soorten, uitgave van de NBvV 2014 – 2020, blz.48 – 50,opgesteld door de TC voor Tropische vogels en parkieten

Stichting Diergeneeskundig Memorandum, Tijdschrift Bijzondere Gezelschapsdieren 2013-2

Joseph M. Forschaw, Parrots of the World, ISBN 978 1408130346

Thiely de Moor, *Papegaaien van A tot Z, alles wat u moet weten over het houden van papegaaien*, Bloemendaal uitgevers, 2007, ISBN 978 9077462362.

Adri van Kooten, Heinz Schnitke en Herman Kremer, *Papegaaien en Parkieten handboek 2013*, in 2 delen.

Josep del Hoyo, Andrew Elkott, Jordi Sargatal & David A. Christie, *Handbook of the Birds of the World.*,
uitg.: Lynx Edicions, Spanje, 1997, deel 4, ISBN 8487334229

Links.

BirdLife International 2012. *Psephotellus dissimilis*. The IUCN Red List of Threatened Species. Version 2015.2. <www.iucnredlist.org>.

www.ibc.lynxeds.com

www.vogelindex.nl

Specifieke houderijrichtlijn Citroenparkiet

2021, versie 1.2

NBvV code K. 22.011.001/002

Taxonomische indeling

Klasse: Aves = vogels

Orde: Psittaciformes = papegaaiaachtigen

Familie: Psittacidae = papegaaien

Geslacht: Psilopsiagon

Soort: **Psilopsiagon aurifrons aurifrons**

Soorten/ondersoorten:

Er zijn drie ondersoorten:

Psilopsiagon a. robertsi

Psilopsiagon a. magatitae

Psilopsiagon a. rubrirostris

Land van herkomst:

Argentina; Bolivia, Plurinational States of; Chile; Peru

Oorspronkelijk biotoop:

Regenwouden.

Beschrijving vogel:

De Citroenparkiet is een vogel met een grootte van ca. 18 cm.

Er is een verschil in kleur tussen de man en de pop.

De man:

De snavel is hoornkleurig. De ondersnavel wordt bedekt door de bovensnavel. De oogring is grijs, de iris bruin en een zwarte pupil. De voorhoofd is diep geel. De kopbevedering is lichtgroen.

De wangstreek is helder groen. De rug, stuit en bovenstaartdekveren zijn lichtgroen.

De hals en bovenborst zijn diep geel. De kleur loopt uit in de richting van de onderborst. De onderborst, buik, flanken, onderlichaam zijn lichtgroen en de onderstaartdekveren zijn geelgroen.

De vleugeldekveren en vleugelpennen zijn lichtgroen. De grote vleugelpennen hebben een blauwe buitenvlag en grijszwarte binnenvaan. De staartpennen zijn lichtgroen.

De poten zijn vleeskleurig met grijze nagels.

De pop:

De snavel is hoornkleurig. De ondersnavel wordt bedekt door de bovensnavel. De oogring is grijs, de iris bruin en een zwarte pupil. De voorhoofd is groen. De kopbevedering is groen.

De wangstreek is groen. De rug, stuit en bovenstaartdekveren zijn groen.

De hals en bovenborst zijn groen, geel getint. De kleur loopt uit in de richting van de onderborst. De onderborst, buik en onderlichaam zijn groen. De flanken hebben een iets gele was. De onderstaartdekveren zijn geelgroen.

De vleugeldekveren en vleugelpennen zijn groen. De grote vleugelpennen hebben een blauwe buitenvlag en grijszwarte binnenvaan. De staartpennen zijn groen.

De poten zijn vleeskleurig met grijze nagels.

Status in relatie tot relevante wetgeving

Het houden van deze vogelsoort is toegelaten:

- a) onder wet- en regelgeving omtrent gevaar voor de volksgezondheid (besmetting en zoönosen) onder referentie: Wet dieren, artikel 2.1, derde lid; artikel 5.3, derde lid en artikel 8.4 eerste lid;
- b) onder gestelde regelen Gevaarlijke dieren:
onder referentie: Advies RDA 2005/04: Houden van potentieel gevaarlijke diersoorten als gezelschapsdier, blz. 43;
- c) onder de in de Wet natuurbescherming gestelde regelen (o.a. m.b.t. invasieve soorten onder referentie: § 3.8, art. 3.38 en de EU verordening 1143/2014);
- d) onder de CITES reglementen, EU Richtlijnen m.b.t. soortbescherming, onder referentie: Verordening (EU) Nr. 2019/2117 van 29 november 2019.

opmerkingen:

De Citroenparkiet is geplaatst op de CITES appendix II en de Europese soortenlijst bijlage B In de versie 1.2 van 2019 is de rubriek Aankoop en Verkoop aangepast aan de nieuwste CITES verordening.

Status IUCN Red List:

De beschreven vogelsoort heeft de status Least Concern ver 3.1, 2012 = niet bedreigd

Doelstelling houderijrichtlijn.

Het hobbymatig en duurzaam houden van en of fokken met een vogelsoort dat wordt gerekend tot de voliëre- en kooivogels, vindt plaats op basis van het schriftelijk vastgelegd beleid van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers en met in achtname van de bepalingen zoals die zijn opgenomen in de CODEX welke voor het houden van en fokken met voliëre- en kooivogels is opgesteld.

De basis van deze houderijrichtlijn voor de **Citroenparkiet**

is het scheppen van zodanige voorwaarden dat het welzijn en de gezondheid van deze vogelsoort gewaarborgd is. Deze borging richt zich op het kunnen uitoefenen van het natuurlijk gedrag, het in stand houden van een goede gezondheid door het bieden van een goede huisvesting en een goede voeding.

Natuurlijk en normaal gedrag in relatie tot het houden in de avicultuur.

De aantoonbaar in Nederland gehouden en gefokte voliëre- en kooivogels kunnen op basis van de daarvoor geldende (niet eensluitende) definities worden gerekend tot de groep gedomesticeerde dieren. Ze leven niet meer in hun natuurlijke omgeving, maar in een houderij omgeving en zijn afhankelijk van de omgevingscondities die de houder hen aanbiedt.

Toch behouden gedomesticeerde vogelsoorten een aantal van hun natuurlijke gedragingen. Vormen van natuurlijk gedrag beschouwen we de voortbeweging, voedselopname en foerageer gedrag, de voortplanting, territoriaal gedrag, de onderlinge socialisatie, verzorging en hygiëne.

De houder en fokker van volièr- en kooivogels zal een meer dan minimaal kennisniveau moeten hebben van de normale gedragingen ⁴van de vogels. De manier waarop met deze kennis wordt omgegaan in de relatie tussen houder en vogel heeft veel invloed op de emoties en stressfactoren die de vogel ervaart. Een goede positieve relatie tussen houder en vogel heeft tot resultaat dat de vogel minder angst voor mensen ontwikkelt. Dit verlaagt niet alleen de invloed van veel stressfactoren, maar maakt het omgaan met vogels gemakkelijker.

Gezondheid.

Bij het in acht nemen van goede hygiënische maatregelen en het aanbieden van een uitgebalanceerd voer en voedingssupplementen zal een Citroenparkiet lang in een goede gezondheid verkeren.

Door insleep van buiten af of door het overbrengen door stekende insecten kunnen de vogels in aanraking komen met alle ziekten die bij papegaaiachtigen bekend zijn.

Veel voorkomende ziekten bij papegaaien en parkieten zijn:

Virale aandoeningen;

Bacteriële en mycotische aandoeningen;

Parasitaire aandoeningen;

Voedingsgerelateerde stoornissen;

Vederafwijkingen;

Intoxicaties;

Reproductiestoornissen;

Overige frequent voorkomende aandoeningen zoals:

jicht, kropstase, luchtzakscheuren, tumoren, doorgroeien van snavel

Huisvesting.

Algemeen.

De algemene richtlijnen met betrekking tot de huisvesting van volièr- en kooivogels is opgenomen in het "Handboek Vogelverzorging" zoals deze is uitgegeven door de NBvV.

Specifieke huisvestingsrichtlijnen voor de Citroenparkiet.

Citroenparkieten worden bij voorkeur ondergebracht in een volièr of lange vlucht.

In deze ruimte kunnen andere kleinere vogelsoorten worden ondergebracht.

Een vlucht of volièr moet een stahoogte hebben van minimaal 200 cm. De lengte is het belangrijkste. Hoe langer, hoe beter. Een vlucht is minimaal 400 cm lang en ca. 1000 cm breed.

In de buitenvolières die niet van boven zijn afgedekt dient men de mest op de bodem regelmatig te verwijderen. Parkieten vertoeven graag op de grond waar ze zoeken naar steentjes, gevallen voer, ingewaaid blad en dergelijke. Dit om worminfecties en coccidiose te voorkomen. Deze ziektes worden vaak verspreid door mest van overvliegende vogels. Ook de zitstokken dienen regelmatig te worden afgewassen om oogontstekingen te voorkomen.

⁴ Cie DE&W NBvV, Monografie "Het communiceren met kooi- en volièrevogels", 2020, uitgave NBvV Documentnummer 2020 DE&W 04

Vogels die in een buitenvolière zijn ondergebracht moeten bij voorkeur ook kunnen beschikken over een nachtverblijf dat droog en tochtvrij is en waarin de luchtvochtigheid ca. 60% bedraagt.

Ook is het mogelijk in de winterperiode de wanden van de volière af te dekken met glasplaten.

De parkieten zijn winterhard, maar voorkomen moet worden dat nagels en tenen bevroren raken.

De vogels kunnen ook binnen worden gehouden. De afmeting van de binnenkooi moet voor 1 koppel tenminste de afmeting hebben van 100 x 40 x 40 cm.

Het klimaat in de binnenkooien moet minimaal 12 tot 14 ° C zijn. Het aantal ichturen is bij voorkeur minimaal 16 uur. De kooi moet in een tochtvrije ruimte staan met een goede zuivere luchtvoorziening. De luchtvochtigheid moet circa 65% bedragen.,

Sociaal en soortspecifiek gedrag.

De basis principes ten aanzien van een passend respons op sociale interacties en het tonen van soortspecifiek gedrag en het vermijden van stressfactoren is beschreven in het "Handboek Vogelverzorging" zoals deze is uitgegeven door de NBvV.

Voor de Citroenparkiet is aanvullend onderstaand van toepassing:

De Citroenparkiet is een rustige, nieuwsgierige en verdraagzame vogel die buiten het broedseizoen wel in een ruime volière met andere tropische vogels kan worden gehouden. Voorkeur gaat uit om zeker in het broedseizoen de vogels per koppel in een afzonderlijke vlucht of kooi te houden.

Het fokken met de Citroenparkiet.

De Citroenparkieten zijn vanaf het tweede jaar broedrijp. Ervaren fokkers kiezen als broedpaar liever iets oudere vogels.

Het broedseizoen begint in de volière vanaf de maand mei. Worden de vogels binnen gehouden met verlichting dan kan de start van het broedseizoen wel beïnvloedt worden.

Het zijn holenbroeders die in een gesloten vertikaal nestblok van 20 x 20 x 30/35 cm, met een invlieggat van 4,5 - 6 cm hun eieren leggen.

De vogels maken niet zelf een nest. Onder in het broedblok kan een plaatje gelegd worden met een komvormige uitholling. Als nestmateriaal wordt een laagje houtkrullen van 3 cm. dikte gebruikt.

Gedurende de opfoktijd van de jongen kan dit een aantal keren worden verschoond.

Ook is het mogelijk een gesloten nestkast te gebruiken van 25 cm. lang met een breedte en hoogte van 16 cm. In het midden wordt een tussenschot geplaatst met een opening van 5 cm. .

De vogels doen niet meer dan twee broedronde per jaar en dan worden tussen de 4 en 6 witte eieren om de dag gelegd.

De pop broedt zelf de eieren uit. De man voert de pop in het blok.

Het eerste ei komt na 21 dagen uit en daarna volgt de rest.

Het uitkomstpercentage is afhankelijk van het weer en dan vooral van het vochtigheidspercentage.

De ouders brengen zelf hun jongen groot.

In de periode tot aan de jeugdruï is geen sprake van een opvallend sterftcijfer.

Na 60 dagen zijn de jongen in zoverre zelfstandig dat ze bij de ouders weg kunnen (bijlage 1 van Besluit houders van dieren 2014).

Inventarisatie fokverslagen.

Parkieten Sociëteit, 1990, no. 6, blz. 192 e.v.

Maandblad Onze Vogels, uitg. NBvV, jun. 1993, blz. 31

Domesticatie.

Het domesticatietraject heeft zich zodanig ontwikkeld dat er sinds 1993 succesvol met de nominaatvorm van deze vogelsoort wordt gefokt. Door de NBvV zijn voor de soorten uit het geslacht *Psilopsiagon* standardeisen opgesteld.

Voeding, drinken en badwater.

De Citroenparkiet is een zaadeter.

Er zijn voor deze parkieten diverse zaadmengelingen beschikbaar. Diverse fokkers kiezen voor mengelingen voor *Neophema*'s. Ook kan worden gekozen voor Grote Parkieten zaad zonder zonnepitten. Wel moet voorkomen worden dat de vogels te vet raken.

Het zaadmengsel wordt aangevuld met eivoer, kiemzaad, fruit en groenvoer.

Voor parkieten is fabrieksmatige eivoer beschikbaar met een grove structuur en verrijkt met gedroogde insecten, gedroogde garnalen, rozenbottels, lijsterbessen en rozijnen.

Naast grit, kalk en kiezel kan *avi terra* = bodemmineralen worden toegevoegd aan het voedsel aanbod.

Citroenparkieten hebben een lagere vochtopname dan zangvogels. Toch moet ook aan deze vogelsoorten vers drinkwater aangeboden worden. Bij toevoeging van vitamines aan het drinkwater moet de hoeveelheid drinkwater verdubbeld worden.

De vogels baden in open schalen. Ze kunnen ook dagelijks met een sproeier nat gespoten worden. Ook een fikse regenbui is een probaat middel.

Overigen.

Deelname aan een tijdelijke tentoonstelling.

Citroenparkieten die gaan deelnemen aan een tijdelijke tentoonstelling moeten vroegtijdig gewend raken aan de tentoonstellingskooi. Deze gewenning kost tijd maar voorkomt stress bij de vogel tijdens de keuring en tentoonstelling.

De Citroenparkieten worden gedurende een periode van 5 jaar beschouwd als Eigen Kweek en ondergebracht in een universeelkooi

Identificatie en registratie .

Alle vogelsoorten die voorkomen op de Europese soortenlijst, bijlage B, moeten omgehouden te mogen voorzien zijn van een naadloos gesloten pootring.

Ook het beleid van de NBvV is erop gericht dat iedere vogel die bij haar leden in kooien, vluchten of volières worden gehouden tijdig voorzien wordt van een naadloos gesloten pootring. Deze ringen worden door de bond in eigen beheer vervaardigd. In de ring zijn gegevens gegraveerd die verwijzen naar het geboortjaar, het kweeknummer van de eerste eigenaar, de aanduiding van de bond en een volgnummer.

De voorgeschreven ringdiameter is 4 mm.

De houder van een vogelsoort dat geplaatst is op de bijlage B van de Europese soortenlijst moet kunnen aantonen hoe die de vogel in bezit is gekomen.

De registratie van de geringde vogels kan plaats vinden door middel van een fokregister dat o.a. digitaal verkrijgbaar is. Deze vorm van registratie is voor de Citroenparkiet niet verplicht

Aankoop en Verkoop.

De aanschaf van een Citroenparkiet als kooi- of volièrevogel kan bij voorkeur plaats vinden bij een fokker die vanuit zijn vogelverblijf, zijn eigen gefokte vogels te koop aanbiedt. Op die wijze kan de koper geïnformeerd worden over de achtergronden van de aan te schaffen vogels.

Omdat de Citroenparkiet geplaatst is op de Europese soortenlijst, bijlage B, moet de verkoper voor iedere verkochte vogel een overdrachtverklaring opstellen en een exemplaar daarvan beschikbaar stellen aan de koper.

Daarnaast verdient het aanbeveling ook een kopie van deze houderijrichtlijn aan de koper beschikbaar te stellen.

Na aankoop van een vogel bij een fokker, moet deze tenminste gedurende een periode van vier weken in quarantaine worden gehouden. Nauwkeurige observatie is nodig om vast te stellen of de vogel geen ziekteverschijnselen laat zien en of in de bevordering geen ongewenste mijten bij zich draagt.

Risico Inventarisatie en Evaluatie RIE.

Bij de Citroenparkiet is geen natuurlijk gedrag of een gedragstoornis bekend dat aanleiding zal geven tot ongewenst fysiek gevaar voor de mens. Voorwaarde daarbij is wel dat de vogel op de juiste manier wordt behandeld o.a. door de wijze waarop deze door de houder b.v. wordt vastgehouden en geen onnodige stressfactoren worden versterkt door het op de onjuiste manier vangen van de vogel.

Papegaaiachtige vogels en parkieten kunnen veel geluid produceren.

Als deze bedrijfsmatig worden gehouden wordt het vogelverblijf een inrichting genoemd. (bedrijfsmatig is b.v. een op winst gerichte bedrijfsmatige exploitatie)

Dan is de Wet milieubeheer van toepassing.

Indien papegaaiachtige vogels en parkieten hobbymatig worden gehouden is er geen sprake van een Wet milieu-inrichting, maar geldt de Algemene Politie Verordening APV.

De APV regelt het volgende:

(Geluid)hinder door dieren:

Diegene die de zorg heeft voor een dier, moet voorkomen dat dit voor de omwonende of overigen voor de omgeving (geluid)hinder veroorzaakt.

Advies: raadpleeg voor de bouw van een vogelverblijf voor papegaaiachtige vogels en parkieten altijd eerst de Gemeente van uw woonplaats.

Mate van invasiviteit (overlevingskans bij ontsnapping) en schade.

In geval van ontsnapping is het twijfelachtig of Citroenparkieten enige kans van overleving hebben.

De aanwezigheid van predatoren zal de ontwikkeling tot een invasieve soort tegen gaan.

Deze vogelsoort zal zich niet explosief in de natuur ontwikkelen noch schadelijk zijn voor de Nederlandse natuur en het Nederlands ecosysteem. Bij ontsnapping uit de volière of vogelkooi zal deze vogelsoort vermoedelijk geen gezondheidsproblemen bij mensen of economische schade veroorzaken.

Het opstellen van deze houderijrichtlijn.

Onder redactie van de Commissie Dierenwelzijn, -ethiek en Wetgeving van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is deze houderijrichtlijn opgesteld.

Medewerking is verleend door de leden en het bestuur van de Algemene Bond van houders van Parkieten en Papegaaiachtigen.

Daarbij werd de praktijkervaring ingebracht door M. Voesten, fokker van Citroenparkieten.

Literatuur.

Handboek Vogelverzorging, onder auspiciën van de NBvV uitgegeven door Welzo Media Productions bv, eerste druk 2016, ISBN 978 90 5821 2955

Brochure *Algemene Informatie* m.b.t. de geldende regels die van toepassing zijn op het ringen van volière- en kooivogels, uitgegeven door de NBvV.

CODEX voor het hobbymatig houden van en fokken met volière- en kooivogels door leden van de NBvV.

Standaardeisen *Psilopsiagon*, uitgave van de NBvV 2014 - 2020, blz 4 - 5 ,opgesteld door de TC voor Tropische vogels en parkieten

Stichting Diergeneeskundig Memorandum, Tijdschrift Bijzondere Gezelschapsdieren 2013-2

Joseph M. Forschaw, *Parrots of the World*, ISBN 978 1408130346.

Adri van Kooten, Heinz Schmitke en Herman Kremer, *Papegaaien en Parkieten handboek 2013*, in 2 delen.

Josep del Hoyo, Andrew Elkott, Jordi Sargatal & David A. Christie, *Handbook of the Birds of the World.*, uitg.: Lynx Edicions, Spanje, 1997, deel 4, ISBN8487334229

Thiely de Moor, *Papegaaien van A tot Z, alles wat u moet weten over het houden van papegaaien*, Bloemendaal uitgevers, 2007, ISBN 978 9077462362.

Links.

BirdLife International 2012. *Psilopsiagon aurifrons*. The IUCN Red List of Threatened Species.

Version 2015.1. <www.iucnredlist.org>.

www.ibc.lynxeds.com

www.vogelindex.nl

Specifieke houderijrichtlijn Aymaraparkiet

2021, versie 1.2

NBvV code K. 22.001.007

Taxonomische indeling

Klasse: Aves = vogels
Orde: Psittaciformes = papegaaiachtigen
Familie: Psittacidae = papegaaien
Geslacht: Psilopsiagon

Soort: **Psilopsiagon aymara**

Soorten/ondersoorten:

Er zijn geen ondersoorten:

Land van herkomst:

Oostelijke kant van het Andesgebergte, vanaf Centraal Bolivia tot noordwest Argentinië.

Oorspronkelijk biotoop:

Droge, met stuiken begroeide hellingen en karig begroeide valleien.

Beschrijving vogel:

De Aymaraparkiet is een vogel met een grootte van ca. 20 cm.

Er is een klein verschil in kleur tussen de man en de pop.

De man heeft een hoornkleurige snavel. De ondersnavel is bijna niet te zien en wordt bedekt door de bovensnavel. Er zit een wijde ronde inkeping in de bovensnavel en de ondersnavel is sterk gebogen.

De ogen zijn zwart.

Het voorhoofd is donkergrijs. De kop en nek zijn matgrijs. De wangstreek is grijs wit, blauw bewaasd. De rugmantel, de stuit en bovenstaartdekveren zijn donkergroen.

De kin, voorhals en bovenborst zijn bleekgrijs, overlopend naar een donkergrijze onderborst en buik.

Het onderlichaam is matgroen. De onderstaartdekveren zijn matgrijs.

De vleugeldekken en de vleugelbochten zijn donkergroen. De grote vleugelpennen en staartpennen zijn donkergroen.

De poten zijn hoornkleurig met lichte nagels.

De pop mist de blauw waas over de wangstreek.

Status in relatie tot relevante wetgeving

Het houden van deze vogelsoort is toegelaten:

- a) onder wet- en regelgeving omtrent gevaar voor de volksgezondheid (besmetting en zoönosen) onder referentie: Wet dieren, artikel 2.1, derde lid; artikel 5.3, derde lid en artikel 8.4 eerste lid;
- b) onder gestelde regelen Gevaarlijke dieren:
onder referentie: Advies RDA 2005/04: Houden van potentieel gevaarlijke diersoorten als gezelschapsdier, blz. 43;
- c) onder de in de Wet natuurbescherming gestelde regelen (o.a. m.b.t. invasieve soorten onder referentie: § 3.8, art. 3.38 en de EU verordening 1143/2014);

d) onder de CITES reglementen, EU Richtlijnen m.b.t. soortbescherming, onder referentie: Verordening (EU) Nr. 2019/2117 van 29 november 2019.

opmerkingen:

De Aymaraparkiet is geplaatst op de CITES appendix II en de Europese soortenlijst bijlage B.

In de versie 1.2 van 2019 is de rubriek Aankoop en verkoop aangepast aan de nieuwste CITES verordening.

Status IUCN Red List:

De beschreven vogelsoort heeft de status Least Concern ver 3.1, 2012 = niet bedreigd

Doelstelling houderijrichtlijn.

Het hobbymatig en duurzaam houden van en of fokken met een vogelsoort dat wordt gerekend tot de volièr- en kooivogels, vindt plaats op basis van het schriftelijk vastgelegd beleid van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers en met in achtneming van de bepalingen zoals die zijn opgenomen in de CODEX welke voor het houden van en fokken met volièr- en kooivogels is opgesteld.

De basis van deze houderijrichtlijn voor de **Aymaraparkiet** is het scheppen van zodanige voorwaarden dat het welzijn en de gezondheid van deze vogelsoort gewaarborgd is. Deze borging richt zich op het kunnen uitoefenen van het natuurlijk gedrag, het in stand houden van een goede gezondheid door het bieden van een goede huisvesting en een goede voeding.

Natuurlijk en normaal gedrag in relatie tot het houden in de avicultuur.

De aantoonbaar in Nederland gehouden en gefokte volièr- en kooivogels kunnen op basis van de daarvoor geldende (niet eensluitende) definities worden gerekend tot de groep gedomesticeerde dieren. Ze leven niet meer in hun natuurlijke omgeving, maar in een houderij omgeving en zijn afhankelijk van de omgevingscondities die de houder hen aanbiedt.

Toch behouden gedomesticeerde vogelsoorten een aantal van hun natuurlijke gedragingen. Vormen van natuurlijk gedrag beschouwen we de voortbeweging, voedselopname en foerageer gedrag, de voortplanting, territoriaal gedrag, de onderlinge socialisatie, verzorging en hygiëne.

De houder en fokker van volièr- en kooivogels zal een meer dan minimaal kennisniveau moeten hebben van de normale gedragingen⁵ van de vogels. De manier waarop met deze kennis wordt omgegaan in de relatie tussen houder en vogel heeft veel invloed op de emoties en stressfactoren die de vogel ervaart. Een goede positieve relatie tussen houder en vogel heeft tot resultaat dat de vogel minder angst voor mensen ontwikkelt. Dit verlaagt niet alleen de invloed van veel stressfactoren, maar maakt het omgaan met vogels gemakkelijker.

⁵ Cie DE&W NBvV, Monografie "Het communiceren met kooi- en volièrevogels", 2020, uitgave NBvV Documentnummer 2020 DE&W 04

Gezondheid.

Bij het in acht nemen van goede hygiënische maatregelen en het aanbieden van een uitgebalanceerd voer en voedingssupplementen zal een Aymaraparkiet lang in een goede gezondheid verkeren.

Door insleep van buiten af of door het overbrengen door stekende insecten kunnen de vogels in aanraking komen met alle ziekten die bij papegaaiachtigen bekend zijn.

Veel voorkomende ziekten bij papegaaien en parkieten zijn::

Virale aandoeningen;

Bacteriële en mycotische aandoeningen;

Parasitaire aandoeningen;

Voedingsgerelateerde stoornissen;

Vederafwijkingen;

Intoxicaties;

Reproductiestoornissen;

Overige frequent voorkomende aandoeningen zoals:

jicht, kropstase, luchtzakscheuren, tumoren, doorgroeien van snavel

Huisvesting.

Algemeen.

De algemene richtlijnen met betrekking tot de huisvesting van volière- en kooivogels is opgenomen in het "Handboek Vogelverzorging" zoals deze is uitgegeven door de NBvV.

Specifieke huisvestingsrichtlijnen voor de Aymaraparkiet.

Aymaraparkieten worden bij voorkeur ondergebracht in een volière of lange vlucht.

In deze ruimte kunnen andere kleinere vogelsoorten worden ondergebracht.

Een vlucht of volière moet een stahoogte hebben van minimaal 200 cm. De lengte is het belangrijkste. Hoe langer, hoe beter. Een vlucht is minimaal 400 cm lang en ca. 1000 cm breed.

In de buitenvolières die niet van boven zijn afgedekt dient men de mest op de bodem regelmatig te verwijderen. Parkieten vertoeven graag op de grond waar ze zoeken naar steentjes, gevallen voer, ingewaaid blad en dergelijke. Dit om worminfecties en coccidiose te voorkomen. Deze ziektes worden vaak verspreid door mest van overvliegende vogels. Ook de zitstokken dienen regelmatig te worden afgewassen om oogontstekingen te voorkomen.

Vogels die in een buitenvolière zijn ondergebracht moeten bij voorkeur ook kunnen beschikken over een nachtverblijf dat droog en tochtvrij is en waarin de luchtvochtigheid ca. 60% bedraagt.

Ook is het mogelijk in de winterperiode de wanden van de volière af te dekken met glasplaten.

De parkieten zijn winterhard, maar voorkomen moet worden dat nagels en tenen bevroren raken.

Sociaal en soortspecifiek gedrag.

De basis principes ten aanzien van een passend respons op sociale interacties en het tonen van soortspecifiek gedrag en het vermijden van stressfactoren is beschreven in het "Handboek Vogelverzorging" zoals deze is uitgegeven door de NBvV.

Voor de Aymaraparkiet is aanvullend onderstaand van toepassing:

De Aymaraparkiet is een rustige en verdraagzame vogel die buiten het broedseizoen wel in een ruime volièrre met andere tropische vogels kan worden gehouden.

Voorkeur gaat uit om zeker in het broedseizoen de vogels per koppel in een afzonderlijke vlucht te houden.

Het fokken met de Aymaraparkiet.

De Aymaraparkieten zijn vanaf het tweede jaar broedrijp. Ervaren fokkers kiezen als broedpaar liever iets oudere vogels.

Het broedseizoen begint vanaf de maand maart..

Het zijn holenbroeders die in een gesloten nestblok van 20 x 20 x30/35 cm, met een invlieggat van 6 cm hun eieren leggen.

De vogels maken niet zelf een nest. Onder in het broedblok kan een plaatje gelegd worden met een komvormige uitholling. Als nestmateriaal wordt een laagje houtkrullen van 5 cm. dikte gebruikt.

Gedurende de opfoktijd van de jongen kan dit een aantal keren worden verschoond.

De vogels kunnen ook broeden in een vluchtkooi met afmetingen van 120x60x60 cm. Daarin wordt dan een inschuifblok geplaatst.

De vogels doen niet meer dan twee broedronde per jaar en dan worden tussen de 4 en 6 witte eieren

om de dag gelegd. De pop broedt zelf de eieren uit. De man voert de pop in het blok.

Het eerste ei komt na 28 dagen uit en daarna volgt de rest.

Het uitkomstpercentage is afhankelijk van het weer en dan vooral van het vochtigheidspercentage.

De ouders brengen zelf hun jongen groot.

In de periode tot aan de jeugdruip is geen sprake van een opvallend sterftcijfer.

Na 73 dagen zijn de jongen in zoverre zelfstandig dat ze bij de ouders weg kunnen (bijlage 1 van Besluit houders van dieren 2014).

Inventarisatie fokverslagen.

Maandblad Onze Vogels, uitg. NBvV, sept. 1975, blz. 388

Parkieten Sociëteit, 1981, no. 3, blz. 96 e.v.

Maandblad Onze Vogels, uitg. NBvV, nov. 1989, blz. 504 e.v.

Maandblad Onze Vogels, uitg. NBvV, jun. 1993, blz. 31

Parkieten Sociëteit, 1994, no. 4, blz. 135 e.v.

Domesticatie.

Het domesticatietraject heeft zich zodanig ontwikkeld dat er succesvol met de nominaatvorm van deze vogelsoort wordt gefokt. Door de NBvV zijn voor de soorten uit het geslacht *Psilopsiagon* standardeisen opgesteld.

Voeding, drinken en badwater.

De Aymaraparkiet is een zaadeter.

Er zijn voor deze parkieten diverse zaadmengelingen beschikbaar. Diverse fokkers kiezen voor mengelingen voor *Neophema*'s. Wel moet voorkomen worden dat de vogels te vet raken.

Het zaadmengsel wordt aangevuld met eivoer, kiemzaad, fruit en groenvoer.

Voor parkieten is fabrieksmatige eivoer beschikbaar met een grove structuur en verrijkt met gedroogde insecten, gedroogde garnalen, rozenbottels, lijsterbessen en rozijnen.

Naast grit, kalk en kiezel kan avi terra = bodemmineralen worden toegevoegd aan het voedsel aanbod.

Aymaraparkieten hebben een lagere vochtopname dan zangvogels. Toch moet ook aan deze vogelsoorten vers drinkwater aangeboden worden. Bij toevoeging van vitamines aan het drinkwater moet de hoeveelheid drinkwater verdubbeld worden.

De vogels baden in open schalen. Ze kunnen ook dagelijks met een sproeier nat gespoten worden. Ook een fikse regenbui is een probaat middel.

Overigen.

Deelname aan een tijdelijke tentoonstelling.

Aymaraparkieten die gaan deelnemen aan een tijdelijke tentoonstelling moeten vroegtijdig gewend raken aan de tentoonstellingskooi. Deze gewenning kost tijd maar voorkomt stress bij de vogel tijdens de keuring en tentoonstelling.

De Aymaraparkieten worden gedurende een periode van 5 jaar beschouwd als Eigen Kweek en ondergebracht in een grote klapkooi..

Identificatie en registratie .

Alle vogelsoorten die voorkomen op de Europese soortenlijst, bijlage B, moeten om gehouden te mogen voorzien zijn van een naadloos gesloten pootring.

Ook het beleid van de NBvV is er op gericht dat iedere vogel die bij haar leden in kooien, vluchten of volières worden gehouden, tijdig voorzien wordt van een naadloos gesloten pootring. Deze ringen worden door de bond in eigen beheer vervaardigd. In de ring zijn gegevens gegraveerd die verwijzen naar het geboortjaar, het kweeknummer van de eerste eigenaar, de aanduiding van de bond en een volgnummer.

De voorgeschreven ringdiameter is 4 mm.

De houder van een ongeringde vogelsoort dat geplaatst is op de bijlage B van de Europese soortenlijst moet kunnen aantonen hoe die de vogel in bezit is gekomen.

De registratie van de geringde vogels kan plaats vinden door middel van een fokregister dat o.a. digitaal verkrijgbaar is. Deze vorm van registratie is voor de Aymaraparkiet niet verplicht.

Aankoop en Verkoop.

De aanschaf van een Aymaraparkiet als kooi- of volièrevogel kan bij voorkeur plaats vinden bij een fokker die vanuit zijn vogelverblijf, zijn eigen gefokte vogels te koop aanbiedt.

Op die wijze kan de koper geïnformeerd worden over de achtergronden van de aan te schaffen vogels.

Omdat de Aymaraparkiet geplaatst is op de Europese soortenlijst, bijlage B, moet de verkoper voor iedere verkochte vogel een overdrachtverklaring opstellen en een exemplaar daarvan beschikbaar stellen aan de koper.

Daarnaast verdient het aanbeveling ook een kopie van deze houderijrichtlijn aan de koper beschikbaar te stellen.

Na aankoop van een vogel bij een fokker, moet deze tenminste gedurende een periode van vier weken in quarantaine worden gehouden. Nauwkeurige observatie is nodig om vast te stellen of de vogel geen ziekteverschijnselen laat zien en of in de bevedering geen ongewenste mijten bij zich draagt.

Risico Inventarisatie en Evaluatie RIE

Bij de Aymaraparkiet is geen natuurlijk gedrag of een gedragstoornis bekend dat aanleiding zal geven tot ongewenst fysiek gevaar voor de mens. Voorwaarde daarbij is wel dat de vogel op de juiste manier wordt behandeld o.a. door de wijze waarop deze door de houder b.v. wordt vastgehouden en geen onnodige stressfactoren worden versterkt door het op de onjuiste manier vangen van de vogel.

Papegaaiachtige vogels en parkieten kunnen veel geluid produceren.

Als deze bedrijfsmatig worden gehouden wordt het vogelverblijf een inrichting genoemd. (bedrijfsmatig is b.v. een op winst gerichte bedrijfsmatige exploitatie)

Dan is de Wet milieubeheer van toepassing.

Indien papegaaiachtige vogels en parkieten hobbymatig worden gehouden is er geen sprake van een Wet milieu-inrichting, maar geldt de Algemene Politie Verordening APV.

De APV regelt het volgende:

(Geluid)hinder door dieren:

Diegene die de zorg heeft voor een dier, moet voorkomen dat dit voor de omwonende of overigen voor de omgeving (geluid)hinder veroorzaakt.

Advies: raadpleeg voor de bouw van een vogelverblijf voor papegaaiachtige vogels en parkieten altijd eerst de Gemeente van uw woonplaats.

Mate van invasiviteit (overlevingskans bij ontsnapping) en schade

In geval van ontsnapping is het twijfelachtig of Aymaraparkieten enige kans van overleving hebben.

De aanwezigheid van predatoren zal de ontwikkeling tot een invasieve soort tegen gaan.

Deze vogelsoort zal zich niet explosief in de natuur ontwikkelen noch schadelijk zijn voor de Nederlandse natuur en het Nederlands ecosysteem. Bij ontsnapping uit de volière of vogelkooi zal deze vogelsoort vermoedelijk geen gezondheidsproblemen bij mensen of economische schade veroorzaken.

Het opstellen van deze houderijrichtlijn.

Onder redactie van de Commissie Dierenwelzijn -ethiek en Wetgeving van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is deze houderijrichtlijn opgesteld.

Daarbij werd de praktijkervaring ingebracht door Johan Spaak fokker van Aymaraparkieten.

Literatuur.

Handboek Vogelverzorging, onder auspiciën van de NBvV uitgegeven door Welzo Media Productions bv, eerste druk 2016, ISBN 978 90 5821 2955

Brochure *Algemene Informatie* m.b.t. de geldende regels die van toepassing zijn op het ringen van volière- en kooivogels, uitgegeven door de NBvV.

CODEX voor het hobbymatig houden van en fokken met volière- en kooivogels door leden van de NBvV.

Standaardeisen Psilopsiagon, uitgave van de NBvV 2014 - 2020, blz. 16 – 17, opgesteld door de TC voor Tropische vogels en parkieten

Stichting Diergeneeskundig Memorandum, Tijdschrift Bijzondere Gezelschapsdieren 2013=2

Joseph M. Forschaw, Parrots of the World, ISBN 978 1408130346.

Adri van Kooten, Heinz Schnitke en Herman Kremer, *Papegaaien en Parkieten handboek 2013*, in 2 delen.

Josep del Hoyo, Andrew Elkott, Jordi Sargatal & David A. Christie, *Handbook of the Birds of the World.*,
uitg.: Lynx Edicions, Spanje, 1997, deel 4, ISBN 8487334229.

Thiely de Moor, *Papegaaien van A tot Z, alles wat u moet weten over het houden van papegaaien*,
Bloemendaal uitgevers, 2007, ISBN 978 9077462362.

Links.

BirdLife International 2012. *Psilopsiagon aymara*. The IUCN Red List of Threatened Species. Version 2014.3. <www.iucnredlist.org>.

www.ibc.lynxeds.com

www.vogelindex.nl

Specifieke houderijrichtlijn Ecuador aratinga

2021, versie 1.2

NBvV code K. 29.011.010

Taxonomische indeling

Klasse: Aves = vogels
Orde: Psittaciformes = papegaaiachtigen
Familie: Psittacidae = papegaaien
Geslacht: Psittacara

Soort: **Psittacara erythrognus**

Soorten/ondersoorten:

Er zijn geen ondersoorten

Land van herkomst:

Ecuador; Peru.

Oorspronkelijk biotoop:

Terreinen met lage struikachtige begroeiing.

Beschrijving vogel:

De Ecuadoraratinga heeft als synoniem: Guayaquil aratinga

De Ecuadoraratinga is een vogel met een grootte van ca. 30 – 35 cm., gemeten van de punt van de snavel tot het uiteinde van de staart.

De algemene lichaamskleur is donkergroen.

De snavel is zwart, de naakte oogring wit, de iris is donkerbruin met een zwarte pupil.

De bevedering van de kop is rood en dit veerveld vormt als het ware een rood masker tot over de oorstreek. Het achterhoofd, de nek, de rug en stuit zijn donkergroen. De bovenstaart dekveren zijn groen.

De hals, borst, buik en onderlichaam is geelgroen. De dijen zijn rood.

De kleine vleugeldekveren zijn donkergroen. De vleugelboog is rood.

De vleugel en staartpennen zijn donkergroen. De onderzijde van de vleugels en staart is geelgroen.

De pootkleur is grijs zwart met donkere nagels.

Status in relatie tot relevante wetgeving

Het houden van deze vogelsoort is toegelaten:

- a) onder wet- en regelgeving omtrent gevaar voor de volksgezondheid (besmetting en zoönosen) onder referentie: Wet dieren, artikel 2.1, derde lid; artikel 5.3, derde lid en artikel 8.4 eerste lid;
- b) onder gestelde regelen Gevaarlijke dieren:
onder referentie: Advies RDA 2005/04: Houden van potentieel gevaarlijke diersoorten als gezelschapsdier, blz. 43;
- c) onder de in de Wet natuurbescherming gestelde regelen (o.a. m.b.t. invasieve soorten onder referentie: § 3.8, art. 3.38 en de EU verordening 1143/2014);

d) onder de CITES reglementen, EU Richtlijnen m.b.t. soortbescherming, onder referentie: Verordening (EU) Nr. 2019/2117 van 29 november 2019.

opmerkingen:

De Ecuadoraratinga is geplaatst op de CITES appendix II en de Europese soortenlijst bijlage Bin de versie 1.2 van 2019 is de rubriek Aankoop en Verkoop aangepast aan de nieuwste CITES richtsnoer.

Status IUCN Red List:

De beschreven vogelsoort heeft de status Near threatened NT ver 3.1, 2012 = gevoelig.

Doelstelling houderijrichtlijn.

Het hobbymatig en duurzaam houden van en of fokken met een vogelsoort dat wordt gerekend tot de volière- en kooivogels, vindt plaats op basis van het schriftelijk vastgelegd beleid van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers en met in achtneming van de bepalingen zoals die zijn opgenomen in de CODEX welke voor het houden van en fokken met volière- en kooivogels is opgesteld.

De basis van deze houderijrichtlijn voor de **Ecuadoraratinga** is het scheppen van zodanige voorwaarden dat het welzijn en de gezondheid van deze vogelsoort gewaarborgd is. Deze borging richt zich op het kunnen uitoefenen van het natuurlijk gedrag, het in stand houden van een goede gezondheid, het bieden van een goede huisvesting en een goede voeding.

Natuurlijk en normaal gedrag in relatie tot het houden in de avicultuur.

De aantoonbaar in Nederland gehouden en gefokte volière- en kooivogels kunnen op basis van de daarvoor geldende (niet eensluitende) definities worden gerekend tot de groep gedomesticeerde dieren. Ze leven niet meer in hun natuurlijke omgeving, maar in een houderij omgeving en zijn afhankelijk van de omgevingscondities die de houder hen aanbiedt.

Toch behouden gedomesticeerde vogelsoorten een aantal van hun natuurlijke gedragingen. Vormen van natuurlijk gedrag beschouwen we de voortbeweging, voedselopname en foerageer gedrag, de voortplanting, territoriaal gedrag, de onderlinge socialisatie, verzorging en hygiëne.

De houder en fokker van volière- en kooivogels zal een meer dan minimaal kennisniveau moeten hebben van de normale gedragingen⁶ van de vogels. De manier waarop met deze kennis wordt omgegaan in de relatie tussen houder en vogel heeft veel invloed op de emoties en stressfactoren die de vogel ervaart. Een goede positieve relatie tussen houder en vogel heeft tot resultaat dat de vogel minder angst voor mensen ontwikkelt. Dit verlaagt niet alleen de invloed van veel stressfactoren, maar maakt het omgaan met vogels gemakkelijker.

⁶ Cie DE&W NBvV, Monografie "Het communiceren met kooi- en volièrevogels", 2020, uitgave NBvV Documentnummer 2020 DE&W 04

Gezondheid

Bij het in acht nemen van goede hygiënische maatregelen en het aanbieden van een uitgebalanceerd voer en voedingssupplementen zal een Ecuadoraratinga lang in een goede gezondheid verkeren.

Door insleep van buiten af of door het overbrengen door stekende insecten kunnen de vogels in aanraking komen met alle ziekten die bij papegaaiachtigen bekend zijn.

Veel voorkomende ziekten bij papegaaien en parkieten zijn::

Virale aandoeningen;

Bacteriële en mycotische aandoeningen;

Parasitaire aandoeningen;

Voedingsgerelateerde stoornissen;

Vederafwijkingen;

Intoxicaties;

Reproductiestoornissen;

Overige frequent voorkomende aandoeningen zoals:

jicht, kropstase, luchtzakscheuren, tumoren, doorgroeien van snavel

Huisvesting.

Algemeen.

De algemene richtlijnen met betrekking tot de huisvesting van volière- en kooivogels is opgenomen in het "Handboek Vogelverzorging" zoals deze is uitgegeven door de NBvV.

Specifieke huisvestingsrichtlijnen voor de Ecuadoraratinga.

De Ecuadoraratinga's worden ondergebracht in voliëres of vluchten. De lengte van een vlucht is belangrijk, hoe langer, des te beter. Een vlucht moet daarnaast toch wel een breedte hebben van 100 cm en een hoogte van 200 cm. Aan de vlucht moet een droog en tochtvrij nachthok aanwezig zijn.

Het verdient aanbeveling 1 koppel vogels per vlucht te huisvesten.

De vogels zijn winterhard en overnachten in een overnachtingsbroedblok. Door de volière of vlucht gedeeltelijk te voorzien van een gesloten dak kunnen de vogels schuilen tegen slecht weer.

Sociaal en soortspecifiek gedrag.

De basis principes ten aanzien van een passend respons op sociale interacties en het tonen van soortspecifiek gedrag en het vermijden van stressfactoren is beschreven in het "Handboek Vogelverzorging" zoals deze is uitgegeven door de NBvV.

Voor de Ecuadoraratinga is aanvullend onderstaand van toepassing:

Gelet op hun territorium gedrag moeten deze vogels per koppel worden gehuisvest.

Het fokken met de Ecuadoraratinga.

De Ecuadoraratinga's zijn in het derde tot vierde jaar broedrijp.

Het broedseizoen begint rond april - mei. Deze start is variabel, maar voorkomen moet worden dat er meer dan een broedronde per seizoen mogelijk gemaakt worden.

Het zijn holenbroeders die in een gesloten, vertikaal, nestkast van 40 x 40 x 100 cm, met een invlieggat van 10 cm hun eieren leggen. In deze nestkast maken ze zelf een kuiltje in de vulling die er vooraf in is gelegd. Ze slepen zelf geen nestmateriaal naar binnen.

De vogels doen niet meer dan een broedronde per jaar en per broedronde worden tussen de 3 en 4 eieren gelegd. De vogels broeden samen de eieren uit.

De broedtijd bedraagt 28 dagen. Het uitkomstpercentage is afhankelijk van het weer en dan vooral van het vochtigheidspercentage.

De ouders brengen zelf hun jongen groot.

Na 59 dagen zijn de jongen in zoverre zelfstandig dat ze bij de ouders weg kunnen (bijlage 1 van Besluit houders van dieren 2014).

Inventarisatie fokverslagen.

Maandblad Onze Vogels, uitg. NBvV, aug. 1985, blz. 371 e.v.

Maandblad ParkietenSociëteit, 1997, no. 4, blz. 150 e.v.

Maandblad Onze Vogels, uitg. NBvV, mei 2007, blz. 165

Maandblad ParkietenSociëteit, 2002, no.9, blz. 344 e.v.

Maandblad Onze Vogels, uitg. NBvV, mei 2007, blz. 165

Domesticatie.

Het domesticatietraject heeft zich zodanig ontwikkeld dat er succesvol met de nominaatvorm van deze vogelsoort wordt gefokt.

Voeding, drinken en badwater.

De Ecuadoraratinga is een zaadeter.

Er zijn voor deze parkieten diverse zaadmengelingen beschikbaar. Diverse fokkers kiezen voor mengelingen voor grote parkieten. Wel moet voorkomen worden dat de vogels te vet raken.

Het zaadmengsel wordt aangevuld met eivoer, kiemzaad, fruit en groenvoer.

Voor parkieten is fabrieksmatige eivoer beschikbaar met een grove structuur, ook kan zelf zachtvoer gemaakt worden, en verrijkt met gedroogde insecten, gedroogde garnalen, rozenbottels, lijsterbessen en rozijnen.

Naast grit en kiezel wordt avi terra = bodemmineralen toegevoegd aan het voedsel aanbod.

Ecuadoraratinga's hebben een lagere vochtopname dan zangvogels. Toch moet ook aan deze vogelsoorten vers drinkwater aangeboden worden. Bij toevoeging van vitamines aan het drinkwater moet de hoeveelheid drinkwater verdubbeld worden.

De vogels baden niet graag in open schalen. Ze kunnen regelmatig, al dan niet automatisch, met een sproeier nat gespoten worden. Ook een fikse regenbui is een probaat middel.

Overigen.

Deelname aan een tijdelijke tentoonstelling.

Ecuadoraratinga's die gaan deelnemen aan een tijdelijke tentoonstelling moeten vroegtijdig gewend raken aan de tentoonstellingskooi. Deze gewenning kost tijd maar voorkomt stress bij de vogel tijdens de keuring en tentoonstelling

De Ecuadoraratinga's worden gedurende een periode van 5 jaar beschouwd als Eigen Kweek en ondergebracht in een grote klapkooi.

Identificatie en registratie.

Alle vogelsoorten die voorkomen op de Europese soortenlijst, bijlage B, moeten om gehouden te mogen voorzien zijn van een naadloos gesloten pootring.

Ook het beleid van de NBvV is er op gericht dat iedere vogel die bij haar leden in kooien, vluchten of volièrès worden gehouden tijdig voorzien wordt van een naadloos gesloten pooring. Deze ringen worden door de bond in eigen beheer vervaardigd. In de ring zijn gegevens gegraveerd die verwijzen naar het geboortjaar, het kweeknummer van de eerste eigenaar, de aanduiding van de bond en een volgnummer.

De voorgeschreven ringdiameter is 6 mm.
Gespecialiseerde fokkers geven de voorkeur aan een 7 mm ring.

De houder van een ongeringde vogelsoort dat geplaatst is op de bijlage B van de Europese soortenlijst moet kunnen aantonen hoe die de vogel in bezit is gekomen.
De registratie van de geringde vogels kan plaats vinden door middel van een fokregister dat o.a. digitaal verkrijgbaar is. Deze vorm van registratie is voor de Ecuadoraratinga niet verplicht.

Aanschaf.

De aanschaf van een Ecuadoraratinga's als kooi- of volièrevogel kan bij voorkeur plaats vinden bij een fokker die vanuit zijn vogelverblijf, zijn eigen gefokte vogels te koop aanbiedt. Op die wijze kan de koper geïnformeerd worden over de achtergronden van de aan te schaffen vogels.

Omdat de Ecuadoraratinga geplaatst is op de Europese soortenlijst, bijlage B, moet de verkoper voor iedere verkochte vogel een overdrachtverklaring opstellen en een exemplaar daarvan beschikbaar stellen aan de koper.

Daarnaast verdient het aanbeveling ook een kopie van deze houderijrichtlijn aan de koper beschikbaar te stellen.

Na aankoop van een vogel bij een fokker, moet deze tenminste gedurende een periode van vier weken in quarantaine worden gehouden. Nauwkeurige observatie is nodig om vast te stellen of de vogel geen ziekteverschijnselen laat zien en of in de bevedering geen ongewenste mijten bij zich draagt.

Risico Inventarisatie en Evaluatie RIE.

Bij de Ecuadoraratinga is geen natuurlijk gedrag of een gedragstoornis bekend dat aanleiding zal geven tot ongewenst fysiek gevaar voor de mens. Voorwaarde daarbij is wel dat de vogel op de juiste manier wordt behandeld o.a. door de wijze waarop deze door de houder b.v. wordt vastgehouden en geen onnodige stressfactoren worden versterkt door het op de onjuiste manier vangen van de vogel.

Papegaaiachtige vogels en parkieten kunnen veel geluid produceren.

Als deze bedrijfsmatig worden gehouden wordt het vogelverblijf een inrichting genoemd. (bedrijfsmatig is b.v. een op winst gerichte bedrijfsmatige exploitatie)

Dan is de Wet milieubeheer van toepassing.

Indien papegaaiachtige vogels en parkieten hobbymatig worden gehouden is er geen sprake van een Wet milieu-inrichting, maar geldt de Algemene Politie Verordening APV.

De APV regelt het volgende:

(Geluid)hinder door dieren:

Diegene die de zorg heeft voor een dier, moet voorkomen dat dit voor de omwonende of overigen voor de omgeving (geluid)hinder veroorzaakt.

Advies: raadpleeg voor de bouw van een vogelverblijf voor papegaaiachtige vogels en parkieten altijd eerst de Gemeente van uw woonplaats.

Mate van invasiviteit (overlevingskans bij ontsnapping) en schade.

In geval van ontsnapping is het twijfelachtig of Ecuadoraratinga's enige kans van overleving hebben.

De aanwezigheid van predatoren zal de ontwikkeling tot een invasieve soort tegen gaan.

Deze vogelsoort zal zich niet explosief in de natuur ontwikkelen noch schadelijk zijn voor de Nederlandse natuur en het Nederlands ecosysteem. Bij ontsnapping uit de volière of vogelkooi zal deze vogelsoort geen gezondheidsproblemen bij mensen of economische schade veroorzaken.

Het opstellen van deze houderijrichtlijn.

Onder redactie van de Commissie Dierenwelzijn,-ethiek en Wetgeving van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is deze houderijrichtlijn opgesteld.

Literatuur.

Handboek Vogelverzorging, onder auspiciën van de NBvV uitgegeven door Welzo Media Productions bv, eerste druk 2016, ISBN 978 90 5821 2955

Brochure *Algemene Informatie* m.b.t. de geldende regels die van toepassing zijn op het ringen van volière- en kooivogels, uitgegeven door de NBvV.

CODEX voor het hobbymatig houden van en fokken met volière- en kooivogels door leden van de NBvV.

Stichting Diergeneeskundig Memorandum, Tijdschrift Bijzondere Gezelschapsdieren 2013-2

Joseph M. Forschaw, *Parrots of the World*, ISBN 978 1408130346

Adri van Kooten, Heinz Schnitke en Herman Kremer, *Papegaaien en Parkieten handboek 2013*, in 2 delen.

Thiely de Moor, *Papegaaien van A tot Z, alles wat u moet weten over het houden van papegaaien*, Bloemendaal uitgevers, 2007, ISBN 978 9077462362.

Josep del Hoyo, Andrew Elkott, Jordi Sargatal & David A. Christie, *Handbook of the Birds of the World.*, uitg.: Lynx Edicions, Spanje, 1997, deel 4, ISBN 8487334229

Links.

BirdLife International 2012. *Psittacara erythrogenus*. The IUCN Red List of Threatened Species.

Version 2015.2. <www.iucnredlist.org>.

www.ibc.lynxeds.com

www.vogelindex.nl

Specifieke houderijvoorschrift Grote Alexanderparkiet

2021, versie 1.2

NBvV code L. 28.016.030

Taxonomische indeling

Klasse: Aves = vogels
Orde: Psittaciformes = papegaaiaachtigen
Familie: Psittacidae
Geslacht: Psittacula

Soort: **Psittacula eupatria eupatria**

Soorten/ondersoorten:

Er zijn drie ondersoorten
Psittacula e. nippalensis
Psittacula e. siamensis
Psittacula e. magniostris

Land van herkomst:

Afghanistan; Bangladesh; Bhutan; Cambodia; India; Lao People's Democratic Republic; Myanmar; Nepal; Pakistan; Sri Lanka; Thailand; Viet Nam.

Oorspronkelijk biotoop:

Loofbossen, gecultiveerde gebieden in de buurt van menselijke nederzettingen.

Beschrijving vogel:

De Grote Alexanderparkiet heeft een lente van 56 cm., de staart is 45% van de totale lengte. Er is verschil in kleur van de bevedering van de man en de pop.

De man:

De bovensnavel is diep rood met een iets lichte punt. De ondersnavel is rood. De snavelrand is bleek.

Het oog is zwart met een smalle bleekgele iris. De washuid om het oog is rood. Het ooglid is bleek roze. De teugelstreep is grijs.

Het voorhoofd is helder groen. De wangen en het achterhoofd zijn groen, iets licht bewaasd en boven de nekbands iets blauwe waas. De nekbands is roze met een breedte van 5 mm.

De rug is groen met een iets blauwe waas, de stuit is heldergroen. De bovenstaartdekveren zijn heldergroen. De keeltekening is zwart van kleur, de onderzijde laat een smalle bleek lichtgroene streep zien. De hals en borst zijn groen met een licht grijze waas. De halsbands is zwart. De buik is egaal groen. De onderstaartdekveren zijn helder groen.

De hand en armpennen zijn grijs zwart. De buitenvlag is diepgroen, de binnenvaan is zwartgrijs. De vleugeldekveren zijn groen en iets bewaasd. De grote vleugelpennen hebben een fijne crème omzoming. De schouderplek is donkerrood. De vleugelbocht is geel.

De staartpennen zijn heldergroen, de middelste staartpennen zijn heldergroen, overgaand in blauw met aan de toppen een geelgroene punt.

De poten zijn grijs met donkergrijze nagels.

De pop:

De pop is iets kleiner door een kortere staart.

De bovensnavel is diep rood met een iets lichte punt. De ondersnavel is rood. De snavelrand is bleek.

Het oog is zwart met een smalle bleekgele iris. De washuid om het oog is rood. Het ooglid is bleek roze.

Het voorhoofd is doffer van kleur dan bij de man. De wangen en het achterhoofd zijn ook iets doffer dan bij de man. De nekband is niet aanwezig. De rug is groen met een iets blauwe waas, de stuit is heldergroen. De bovenstaart dekveren zijn heldergroen. De keeltekening is afwezig., de onderzijde laat een grijze streep zien. De hals en borst zijn groen met een zeer lichtgrijsachtige waas. De buik is egaal groen. De onderstaart dekveren zijn helder groen.

De hand en armpennen zijn grijs zwart. De buitenvlag is diepgroen, de binnenvaan is zwartgrijs. De vleugeldekveren zijn groen en iets bewaasd. De grote vleugelpennen hebben een fijne crème omzoming. De schouderplek is donkerrood. De vleugelbocht is geel. De staartpennen zijn heldergroen, de middelste staartpennen zijn heldergroen, overgaand in blauw met aan de toppen een geelgroene punt. De poten zijn grijs met donkergrijze nagels.

Status in relatie tot relevante wetgeving.

Het houden van deze vogelsoort is toegelaten:

- a) onder wet- en regelgeving omtrent gevaar voor de volksgezondheid (besmetting en zoönosen) onder referentie: Wet dieren, artikel 2.1, derde lid; artikel 5.3, derde lid en artikel 8.4 eerste lid;
- b) onder gestelde regelen Gevaarlijke dieren:
onder referentie: Advies RDA 2005/04: Houden van potentieel gevaarlijke diersoorten als gezelschapsdier, blz. 43;
- c) onder de in de Wet natuurbescherming gestelde regelen (o.a. m.b.t. invasieve soorten onder referentie: § 3.8, art. 3.38 en de EU verordening 1143/2014);
- d) onder de CITES reglementen, EU Richtlijnen m.b.t. soortbescherming, onder referentie: Verordening (EU) Nr. 2019/2117 van 29 november 2019.

opmerkingen:

De Grote Alexanderparkiet is geplaatst op de CITES appendix II en de Europese soortenlijst bijlage B.

In de versie 1.2 van 2019 is de rubriek Aankoop en Verkoop aangepast aan de nieuwste CITES verordening.

Status IUCN Red List:

De beschreven vogelsoort heeft de status Near Threatened NT ver 3.1, 2012 = gevoelig.

Doelstelling houderijrichtlijn.

Het hobbymatig en duurzaam houden van en of fokken met een vogelsoort dat wordt gerekend tot de volière- en kooivogels, vindt plaats op basis van het schriftelijk vastgelegd beleid van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers en met in achtname van de bepalingen zoals die zijn opgenomen in de CODEX welke voor het houden van en fokken met volière- en kooivogels is opgesteld.

De basis van deze houderijrichtlijn voor de **Grote Alexanderparkiet** is het scheppen van zodanige voorwaarden dat het welzijn en de gezondheid van deze vogelsoort gewaarborgd is. Deze borging richt zich op het kunnen uitoefenen van het natuurlijk gedrag, het in stand houden van een goede gezondheid door het bieden van een goede huisvesting en een goede voeding.

Natuurlijk en normaal gedrag in relatie tot het houden in de avicultuur.

De aantoonbaar in Nederland gehouden en gefokte volière- en kooivogels kunnen op basis van de daarvoor geldende (niet eensluitende) definities worden gerekend tot de groep gedomesticeerde dieren. Ze leven niet meer in hun natuurlijke omgeving, maar in een houderij omgeving en zijn afhankelijk van de omgevingscondities die de houder hen aanbiedt.

Toch behouden gedomesticeerde vogelsoorten een aantal van hun natuurlijke gedragingen. Vormen van natuurlijk gedrag beschouwen we de voortbeweging, voedselopname en foerageer gedrag, de voortplanting, territoriaal gedrag, de onderlinge socialisatie, verzorging en hygiëne.

De houder en fokker van volière- en kooivogels zal een meer dan minimaal kennisniveau moeten hebben van de normale gedragingen⁷ van de vogels. De manier waarop met deze kennis wordt omgegaan in de relatie tussen houder en vogel heeft veel invloed op de emoties en stressfactoren die de vogel ervaart. Een goede positieve relatie tussen houder en vogel heeft tot resultaat dat de vogel minder angst voor mensen ontwikkelt. Dit verlaagt niet alleen de invloed van veel stressfactoren, maar maakt het omgaan met vogels gemakkelijker.

Gezondheid.

Bij het in acht nemen van goede hygiënische maatregelen en het aanbieden van een uitgebalanceerd voer en voedingssupplementen zal een Grote Alexanderparkiet lang in een goede gezondheid verkeren.

Door insleep van buiten af of door het overbrengen door stekende insecten kunnen de vogels in aanraking komen met alle ziekten die bij papegaaiachtigen bekend zijn.

Veel voorkomende ziekten bij papegaaien en parkieten zijn::

Virale aandoeningen;

Bacteriële en mycotische aandoeningen;

Parasitaire aandoeningen;

Voedingsgerelateerde stoornissen;

Vederafwijkingen;

Intoxicaties;

Reproductiestoornissen;

Overige frequent voorkomende aandoeningen zoals:

jicht, kropstase, luchtzakscheuren, tumoren, doorgroeien van snavel

Huisvesting.

Algemeen.

De algemene richtlijnen met betrekking tot de huisvesting van volière- en kooivogels is opgenomen in het "Handboek Vogelverzorging" zoals deze is uitgegeven door de NBvV.

Specifieke huisvestingsrichtlijnen voor de Grote Alexanderparkiet.

Grote Alexanderparkieten worden bij voorkeur ondergebracht in een volière of lange vlucht. In deze ruimte worden geen andere vogelsoorten ondergebracht.

⁷ Cie DE&W NBvV, Monografie "Het communiceren met kooi- en volièrevogels", 2020, uitgave NBvV Documentnummer 2020 DE&W 04

Een vlucht of volièrre moet een stahoogte hebben van minimaal 200 cm. De lengte is het belangrijkste. Hoe langer, hoe beter. Een vlucht is minimaal 2,5 m lang en ca. 80 cm. breed. In de buitenvolièrres die niet van boven zijn afgedekt dient men de mest op de bodem regelmatig te verwijderen. Parkieten vertoeven graag op de grond waar ze zoeken naar steentjes, gevallen voer, ingewaaid blad en dergelijke. Dit om worminfecties en coccidiose te voorkomen. Deze ziektes worden vaak verspreid door mest van overvliegende vogels.

Ook de zitstokken dienen regelmatig te worden afgewassen om oogontstekingen te voorkomen.

Vogels die in een buitenvolièrre zijn ondergebracht moeten bij voorkeur ook kunnen beschikken over een nachtverblijf dat droog en tochtvrij is en waarin de luchtvochtigheid ca. 60% bedraagt.

De parkieten zijn winterhard, maar voorkomen moet worden dat nagels en tenen bevroren raken.

Daarom is het nodig bij nachtvorst de vogels 's nachts binnen op te sluiten.

Sociaal en soortspecifiek gedrag.

De basis principes ten aanzien van een passend respons op sociale interacties en het tonen van soortspecifiek gedrag en het vermijden van stressfactoren zijn beschreven in het "Handboek Vogelverzorging" zoals deze is uitgegeven door de NBvV.

Grote Alexanderparkieten hebben een krachtige snavel, maar zijn geen echte knagers. Als regelmatig wilgentakken en takken van fruitbomen in de volièrre of vlucht worden geplaatst, zal de constructie vaak wel met rust worden gelaten.

Het fokken met de Grote Alexanderparkiet

Grote Alexanderparkieten zijn in hun derde levensjaar broedrijp.

Afhankelijk van het weer begint het broedseizoen in februari/maart.

Het zijn holtebroeders en dienen als nestkast te beschikken over een broedblok van 25 x 25 x 60 cm, met een invlieggat van 7 tot 8 cm. Dit broedblok kan gemaakt zijn van 18 mm multiplex. Door deze dikte ontstaat een isolerende laag. Ook kunnen broedblokken gemaakt uit boomstammen worden gebruikt.

Afhankelijk van de grootte van de vogel heeft deze een langer nestblok nodig bij gelijkblijvende afmetingen.

De vogels maken niet zelf een nest. Onder in het broedblok kan een plaatje gelegd worden met een komvormige uitholling. Als nestmateriaal wordt een laagje houtkrullen van 5 cm. dikte gebruikt.

Gedurende de opfoktijd van de jongen kan dit een aantal keren worden verschoond.

Per broedseizoen wordt eenmaal met het koppel gebroed.

In deze broedronde worden 3 tot 6 eieren gelegd, die door de pop worden uitgebroed.

De broedtijd is ongeveer 23 – 24 dagen. Het uitkomstpercentage ligt vrij hoog, bijna 90%.

De ouders brengen zelf hun jongen groot.

In de periode tot aan de jeugdruï is er geen opvallend sterftcijfer .

De jonge vogels komen vlot door de jeugdruï.

Na 68 dagen zijn de jongen in zoverre zelfstandig dat ze bij de ouders weg kunnen (bijlage 1 van Besluit houders van dieren 2014).

Na twee jaar komen de vogels op kleur, waarna het geslacht te bepalen is.

Inventarisatie fokverslagen.

Maandblad Onze Vogels, uitg. NBvV, nov. 1976, blz. 488 e.v.

Maandblad Onze Vogels, uitg. NBvV, aug, 1984, blz. 348 e.v.

PS 1980 no. 3, blz. 80 e.v.

Domesticatie.

Het domesticatietraject heeft zich zodanig ontwikkeld dat er succesvol met de nominaatvorm van deze vogelsoort wordt gefokt. Daarnaast zijn er meerdere kleurmutaties bij de fokkers ontstaan en erfelijk vastgelegd.

Door de NBvV zijn voor de soorten die behoren tot de groep Edelpapegaaien standardeisen opgesteld.

Voeding, drinken en badwater.

Grote Alexanderparkieten zijn zaad en graaneters. Soms ook vruchten.

Fabrieksmatig worden hoogwaardige zaadmengsels voor deze vogels (grote parkieten) aangeboden. De samenstelling kan variëren afhankelijk van de verschillende seizoenen die de vogels doormaken zoals het broedseizoen, de ruiperiode, het tentoonstellingsseizoen en de rustperiode.

Naast zaden hebben de vogels ook behoefte aan dierlijke eiwitten. Deze kunnen in de vorm van zachtvoer of eivoer aan de vogels worden verstrekt.

Dit type voer wordt ook fabriekmatig aangeboden maar er zijn ook veel vogelliefhebbers die hun eigen eivoer op kundige wijze maken.

Kiemzaden, groenten en fruit kunnen een aanvulling vormen op de voeding van de vogels. Hierbij moet wel rekening worden gehouden met de hoge vochtwaarden die geen echte voedingswaarde hebben.

Voor een goede spijsvertering is het nodig dat de vogels over kiezel, kalk en grit kunnen beschikken.

Vogels hebben ook mineralen nodig. Deze zitten onvoldoende in de zaadmengsels. Tekorten aan mineralen kunnen ernstige gezondheidsproblemen geven. Om dit te voorkomen zijn diverse eivoeders en voedingssupplementen beschikbaar.

De Grote Alexanderparkiet heeft een lagere wateropname dan b.v. kanaries

De opname bedraagt 40 – 60 ml/kg. per dag.

Dagelijks dient schoon drinkwater in drinkfonteinnetjes of drinkflesjes te worden aangeboden waarbij deze fonteinnetjes of flesjes ook dagelijks schoongemaakt worden.

Grote Alexanderparkieten gaan niet graag in bad, daarom wordt soms een aantal malen per week in de volière een regenbui nagebootst. Ook is het mogelijk een gedeelte van de bovenzijde van de volière niet af te dekken

Overigen.

Deelname aan een tijdelijke tentoonstelling.

Grote Alexanderparkieten die gaan deelnemen aan een tijdelijke tentoonstelling moeten vroegtijdig gewend raken aan de tentoonstellingskooi. Deze gewenning kost tijd maar voorkomt stress bij de vogel tijdens de keuring en tentoonstelling.

Ze worden vijf jaar als Eigen Kweek gevraagd en onder gebracht in grote klapkooien

Identificatie en registratie.

Het beleid van de NBvV is er op gericht dat iedere vogel die bij haar leden in kooien, vluchten of volières worden gehouden tijdig voorzien wordt van een naadloos gesloten pootring. Deze ringen worden door de bond in eigen beheer vervaardigd. In de ring zijn

gegevens gegraveerd die verwijzen naar het geboortejaar, het kweeknummer van de eerste eigenaar, de aanduiding van de bond en een volgnummer.

De geadviseerde ringmaat voor de Grote Alexanderparkiet is 8.0 mm.

De houder van een ongeringde vogelsoort dat geplaatst is op de bijlage B van de Europese soortenlijst moet kunnen aantonen hoe die de vogel in bezit is gekomen.

De registratie van de geringde vogels kan plaats vinden door middel van een fokregister dat o.a. digitaal verkrijgbaar is. Deze registratie is voor de Grote Alexanderparkiet niet verplicht. (Besluit natuurbescherming art. 3.27, lid 1 onderdeel c onder 2)

Aankoop en Verkoop.

De aanschaf van Grote Alexanderparkieten als kooi- of volièrevogel kan bij voorkeur plaats vinden bij een fokker die vanuit zijn vogelverblijf, vogelmarkt of vogelbeurs zijn eigen gefokte vogels te koop aanbiedt.

Op die wijze kan de koper geïnformeerd worden over de achtergronden van de aan te schaffen vogels.

Omdat de Grote Alexanderparkiet geplaatst is op de Europese soortenlijst, bijlage B, moet de verkoper voor iedere verkochte vogel een overdrachtverklaring opstellen en een exemplaar daarvan beschikbaar stellen aan de koper.

Daarnaast verdient het aanbeveling ook een kopie van deze houderijrichtlijn aan de koper beschikbaar te stellen.

Na aankoop van een vogel bij een fokker, op een vogelmarkt of op een vogelbeurs moet deze tenminste gedurende een periode van vier weken in quarantaine worden gehouden.

Nauwkeurige observatie is nodig om vast te stellen of de vogel geen ziekteverschijnselen laat zien en of in de bevedering geen ongewenste mijten bij zich draagt.

Risico Inventarisatie en Evaluatie RIE.

Bij de Grote Alexanderparkieten is geen natuurlijk gedrag of een gedragstoornis bekend dat aanleiding zal geven tot ongewenst fysiek gevaar voor de mens. Voorwaarde daarbij is wel dat de vogel op de juiste manier wordt behandeld o.a. door de wijze waarop deze door de houder b.v. wordt vastgehouden en geen onnodige stressfactoren worden versterkt door het op de onjuiste manier vangen van de vogel.

Papegaaiachtige vogels en parkieten kunnen veel geluid produceren.

Als deze bedrijfsmatig worden gehouden wordt het vogelverblijf een inrichting genoemd. (bedrijfsmatig is b.v. een op winst gerichte bedrijfsmatige exploitatie)

Dan is de Wet milieubeheer van toepassing.

Indien papegaaiachtige vogels en parkieten hobbymatig worden gehouden is er geen sprake van een Wet milieu-inrichting, maar geldt de Algemene Politie Verordening APV.

De APV regelt het volgende:

(Geluid)hinder door dieren:

Diegene die de zorg heeft voor een dier, moet voorkomen dat dit voor de omwonende of overigen voor de omgeving (geluid)hinder veroorzaakt.

Advies: raadpleeg voor de bouw van een vogelverblijf voor papegaaiachtige vogels en parkieten altijd eerst de Gemeente van uw woonplaats.

Mate van invasiviteit (overlevingskans bij ontsnapping) en schade.

In geval van ontsnapping hebben de Grote Alexanderparkieten aantoonbaar kans van overleving .

De schade op het gebied van ecologie, economie, sociale schade en schade voor de volksgezondheid is onderzocht en vastgelegd in rapporten van de Sovon. Zie hiervoor de literatuuropgave.

Het opstellen van deze houderijrichtlijn.

Onder redactie van de Commissie Dierenwelzijn,- ethiek en Wetgeving van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is deze houderijrichtlijn opgesteld.

Literatuur.

Handboek Vogelverzorging, onder auspiciën van de NBvV uitgegeven door Welzo Media Productions bv, eerste druk 2016, ISBN 978 90 5821 2955

Brochure *Algemene Informatie* m.b.t. de geldende regels die van toepassing zijn op het ringen van volière- en kooivogels, uitgegeven door de NBvV.

CODEX voor het hobbymatig houden van en fokken met volière- en kooivogels door leden van de NBvV.

Standaardeisen Edelparkieten, deel 2, opgesteld door de TC Tropische vogels en parkieten, uitgegeven door de NBvV, 2003 – 2020 blz. 26 – 30.

Stichting Diergeneeskundig Memorandum, Tijdschrift Bijzondere Gezelschapsdieren, 2013-2

A. van Kleunen e.a., *De Halsbandparkiet, Monniksparkiet en Grote Alexanderparkiet in Nederland: risicoanalyse en beheer*, publicatie van een onderzoek door de SOVON, 2010/10.

Andre van Kleunen, Christian Kamprichter & Henk Sierdsma *De verspreiding van Halsbandparkieten en andere in het wild voorkomende papegaaiachtigen (Psittaciformes) in Nederland.*

SOVON rapport 2014/31

Adri van Kooten, Heinz Schnitke en Herman Kremer, *Papegaaien en Parkieten handboek 2013*, in 2 delen.

Joseph M. Forschaw, *Parrots of the World*, ISBN 978 1408130346

Thiely de Moor, *Papegaaien van A tot Z, alles wat u moet weten over het houden van papegaaien*,

Bloemendaal uitgevers, 2007, ISBN 978 9077462362.

Josep del Hoyo, Andrew Elkott, Jordi Sargatal & David A. Christie, *Handbook of the Birds of the World.*,

uitg.: Lynx Edicions, Spanje, 1997, deel 4, ISBN 8487334229

Links.

BirdLife International. 2014. *Psittacula eupatria*. The IUCN Red List of Threatened Species 2014: e.T22685434A62661113.

www.ibc.lynxeds.com

www.vogelindex.nl

Specifieke houderijvoorschrift Halsbandparkiet

2021, versie 1.2

NBvV code L. 28.001.001

Taxonomische indeling

Klasse: Aves = vogels
Orde: Psittaciformes = papegaaiachtigen
Familie: Psittacidae
Geslacht: Psittacula

Soort: **Psittacula krameri krameri**

Soorten/ondersoorten:

De nominaatvorm is *Psittacula krameri krameri*.
De Indische halsbandparkiet is hiervan een ondersoort.
Andere ondersoorten zijn:
Psittacula k. parvirostris
Psittacula k. borealis

Land van herkomst:

De Halsbandparkiet heeft z'n oorsprong in Azië.
Vooral landen als Afghanistan, Pakistan, India, Nepal, Centraal Birma en Sri-Lanka vormen het oorspronkelijke gebied van herkomst.

Oorspronkelijk biotoop:

Loofbossen, gecultiveerde gebieden in de buurt van menselijke nederzettingen.

Beschrijving vogel:

De Halsbandparkiet heeft een lente van 42 cm., de staart is 45% van de totale lengte.
De bovensnavel is dieprood, onder zwart.
Het oog is zwart met een bleekgele iris, rode ring van washuid
Het voorhoofd en de wangen zijn glanzend lichtgroen. De keeltekening is zwart van kleur.
De nekband is roze.
De grote slagpennen van de vleugels zijn grijszwart van kleur.
De grote middelste staartpennen zijn blauw met aan het uiteinde een geel randje.
De lichaamskleur van de Halsbandparkiet, gerekend vanuit de nominaatvorm is groen, licht grijsachtig bewaasd.
De poten zijn grijs met donkergrijze nagels.

Status in relatie tot relevante wetgeving.

Het houden van deze vogelsoort is toegelaten:

- a) onder wet- en regelgeving omtrent gevaar voor de volksgezondheid (besmetting en zoönosen) onder referentie: Wet dieren, artikel 2.1, derde lid; artikel 5.3, derde lid en artikel 8.4 eerste lid;
- b) onder gestelde regelen Gevaarlijke dieren:
onder referentie: Advies RDA 2005/04: Houden van potentieel gevaarlijke diersoorten als

gezelschapsdier, blz. 43;

- c) onder de in de Wet natuurbescherming gestelde regelen (o.a. m.b.t. invasieve soorten onder referentie: § 3.8, art. 3.38 en de EU verordening 1143/2014);
- d) onder de CITES reglementen, EU Richtlijnen m.b.t. soortbescherming, onder referentie: Verordening (EU) Nr. 2019/2117 van 29 november 2019.

opmerkingen:

Hoewel de Halsbandparkiet behoort tot de orde Psittaciformes en dan tot de familie Psittacidae, en als zodanig gerekend zou worden tot een soort dat vermeld zou staan op bijlage B van de Europese Soortenlijst, staat op blz. L 339/33 van de EU verordening nr. 1158/2012 dat de Halsbandparkiet **niet** op de bijlagen bij die verordening voorkomt en derhalve geen beschermde uitheemse vogel is.

Status IUCN Red List:

De beschreven vogelsoort heeft de status Least Concern ver 3.1, 2012 = niet bedreigd.

Doelstelling houderijrichtlijn.

Het hobbymatig en duurzaam houden van en of fokken met een vogelsoort dat wordt gerekend tot de volière- en kooivogels, vindt plaats op basis van het schriftelijk vastgelegd beleid van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers en met in achtname van de bepalingen zoals die zijn opgenomen in de CODEX welke voor het houden van en fokken met volière- en kooivogels is opgesteld.

De basis van deze houderijrichtlijn voor de **Halsbandparkiet**

is het scheppen van zodanige voorwaarden dat het welzijn en de gezondheid van deze vogelsoort gewaarborgd is. Deze borging richt zich op het kunnen uitoefenen van het natuurlijk gedrag, het in stand houden van een goede gezondheid, het bieden van een goede huisvesting en een goede voeding.

Natuurlijk en natuurlijk gedrag in relatie tot het houden in de avicultuur.

De aantoonbaar in Nederland gehouden en gefokte volière- en kooivogels kunnen op basis van de daarvoor geldende (niet eensluitende) definities worden gerekend tot de groep gedomesticeerde dieren. Ze leven niet meer in hun natuurlijke omgeving, maar in een houderij omgeving en zijn afhankelijk van de omgevingscondities die de houder hen aanbiedt.

Toch behouden gedomesticeerde vogelsoorten een aantal van hun natuurlijke gedragingen. Vormen van natuurlijk gedrag beschouwen we de voortbeweging, voedselopname en foerageer gedrag, de voortplanting, territoriaal gedrag, de onderlinge socialisatie, verzorging en hygiëne.

De houder en fokker van volière- en kooivogels zal een meer dan minimaal kennisniveau moeten hebben van de normale gedragingen⁸ van de vogels. De manier waarop met deze kennis wordt omgegaan in de relatie tussen houder en vogel heeft veel invloed op de emoties en stressfactoren die de vogel ervaart. Een goede positieve relatie tussen houder en vogel heeft tot resultaat dat de vogel minder angst voor mensen ontwikkelt. Dit verlaagt niet

⁸ Cie DE&W NBvV, Monografie "Het communiceren met kooi- en volièrevogels", 2020, uitgave NBvV Documentnummer 2020 DE&W 04

alleen de invloed van veel stressfactoren, maar maakt het omgaan met vogels gemakkelijker.

Gezondheid.

Bij het in acht nemen van goede hygiënische maatregelen en het aanbieden van een uitgebalanceerd voer en voedingssupplementen zal een Halsbandparkiet lang in een goede gezondheid verkeren.

Door insleep van buiten af of door het overbrengen door stekende insecten kunnen de vogels in aanraking komen met alle ziekten die bij papegaaiachtigen bekend zijn.

Veel voorkomende ziekten bij papegaaien en parkieten zijn::

Virale aandoeningen;

Bacteriële en mycotische aandoeningen;

Parasitaire aandoeningen;

Voedingsgerelateerde stoornissen;

Vederafwijkingen;

Intoxicaties;

Reproductiestoornissen;

Overige frequent voorkomende aandoeningen zoals:

jicht, kropstase, luchtzakscheuren, tumoren, doorgroeien van snavel

Huisvesting.

Algemeen.

De algemene richtlijnen met betrekking tot de huisvesting van volière- en kooivogels is opgenomen in het "Handboek Vogelverzorging" zoals deze is uitgegeven door de NBVV.

Specifieke huisvestingsrichtlijnen voor de Halsbandparkiet.

Halsbandparkieten worden bij voorkeur ondergebracht in een volière of lange vlucht.

In deze ruimte worden geen andere vogelsoorten ondergebracht.

Een vlucht of volière moet een stahoogte hebben van minimaal 200 cm. De lengte is het belangrijkste. Hoe langer, hoe beter. Een vlucht is minimaal 2,5 m lang en ca. 80 cm. breed. In de buitenvolières die niet van boven zijn afgedekt dient men de mest op de bodem regelmatig te verwijderen. Parkieten vertoeven graag op de grond waar ze zoeken naar steentjes, gevallen voer, ingewaaid blad en dergelijke. Dit om worminfecties en coccidiose te voorkomen. Deze ziektes worden vaak verspreid door mest van overvliegende vogels.

Ook de zitstokken dienen regelmatig te worden afgewassen om oogontstekingen te voorkomen.

Vogels die in een buitenvolière zijn ondergebracht moeten bij voorkeur ook kunnen beschikken over een nachtverblijf dat droog en tochtvrij is en waarin de luchtvochtigheid ca. 60% bedraagt.

De parkieten zijn winterhard, maar voorkomen moet worden dat nagels en tenen bevroren raken.

Daarom is het nodig bij nachtvorst de vogels 's nachts binnen op te sluiten.

Sociaal en soortspecifiek gedrag.

De basis principes ten aanzien van een passend respons op sociale interacties en het tonen van soortspecifiek gedrag en het vermijden van stressfactoren zijn beschreven in het "Handboek Vogelverzorging" zoals deze is uitgegeven door de NBvV.

Halsbandparkieten hebben een krachtige snavel, maar zijn geen echte knagers. Als regelmatig wilgentakken en takken van fruitbomen in de volière of vlucht worden geplaatst, zal de constructie vaak wel met rust worden gelaten.

Het fokken met de Halsbandparkiet.

Halsbandparkieten zijn in hun derde levensjaar broedrijp.

Afhankelijk van het weer begint het broedseizoen in februari/maart.

Het zijn holtebroeders en dienen als nestkast te beschikken over een broedblok van 25 x 25 x 60 cm, met een invlieggat van 7 tot 8 cm. Dit broedblok kan gemaakt zijn van 18 mm multiplex. Door deze dikte ontstaat een isolerende laag. Ook kunnen broedblokken gemaakt uit boomstammen worden gebruikt.

Afhankelijk van de grootte van de vogel heeft deze een langer nestblok nodig bij gelijkblijvende afmetingen.

De vogels maken niet zelf een nest. Onder in het broedblok kan een plaatje gelegd worden met een komvormige uitholling. Als nestmateriaal wordt een laagje houtkrullen van 5 cm. dikte gebruikt.

Gedurende de opfoktijd van de jongen kan dit een aantal keren worden verschoond.

Per broedseizoen wordt eenmaal met het koppel gebroed.

In deze broedronde worden 3 tot 6 eieren gelegd, die door de pop worden uitgebroed.

De broedtijd is ongeveer 23 – 24 dagen. Het uitkomstpercentage ligt vrij hoog, bijna 90%.

De ouders brengen zelf hun jongen groot.

In de periode tot aan de jeugdruï is er geen opvallend sterftcijfer .

De jonge vogels komen vlot door de jeugdruï.

Na 68 dagen zijn de jongen in zoverre zelfstandig dat ze bij de ouders weg kunnen (bijlage 1 van Besluit houders van dieren 2014).

Na twee jaar komen de vogels op kleur, waarna het geslacht te bepalen is.

Inventarisatie fokverslagen.

Maandblad Onze Vogels, uitg. NBvV, dec. 1978, blz. 512 e.v.

Maandblad Onze Vogels, uitg. NBvV, okt. 1987, blz. 452 e.v.

Maandblad Onze Vogels, uitg. NBvV, aug. 1996, blz. 358 e.v.

Domesticatie.

Het domesticatietraject heeft zich zodanig ontwikkeld dat er succesvol met de nominaatvorm van deze vogelsoort wordt gefokt. Daarnaast zijn er meerdere kleurmutaties bij de fokkers ontstaan en erfelijk vastgelegd.

Door de NBvV zijn voor de soorten die behoren tot de groep Edelparkieten standardeisen opgesteld.

Voeding, drinken en badwater.

Halsbandparkieten zijn zaad en graaneters. Soms ook vruchten.

Fabrieksmatig worden hoogwaardige zaadmengsels voor deze vogels (grote parkieten) aangeboden. De samenstelling kan variëren afhankelijk van de verschillende seizoenen die de vogels doormaken zoals het broedseizoen, de ruiperiode, het tentoonstellingsseizoen en de rustperiode.

Naast zaden hebben de vogels ook behoefte aan dierlijke eiwitten. Deze kunnen in de vorm van zachtvoer of eivoer aan de vogels worden verstrekt. Dit type voer wordt ook fabriekmatig aangeboden maar er zijn ook veel vogelliefhebbers die hun eigen eivoer op kundige wijze maken.

Kiemzaden, groenten en fruit kunnen een aanvulling vormen op de voeding van de vogels. Hierbij moet wel rekening worden gehouden met de hoge vochtwaarden die geen echte voedingswaarde hebben.

Voor een goede spijsvertering is het nodig dat de vogels over kiezel, kalk en grit kunnen beschikken.

Vogels hebben ook mineralen nodig. Deze zitten onvoldoende in de zaadmengsels. Tekorten aan mineralen kunnen ernstige gezondheidsproblemen geven. Om dit te voorkomen zijn diverse eivoeders en voedingssupplementen beschikbaar.

De Indische halsbandparkiet heeft een lagere wateropname dan b.v. kanaries

De opname bedraagt 40 – 60 ml/kg. per dag.

Dagelijks dient schoon drinkwater in drinkfonteintjes of drinkflesjes te worden aangeboden waarbij deze fonteintjes of flesjes ook dagelijks schoongemaakt worden.

Halsbandparkieten gaan niet graag in bad, daarom wordt soms een aantal malen per week in de volière een regenbui nagebootst. Ook is het mogelijk een gedeelte van de bovenzijde van de volière niet af te dekken

Overigen.

Deelname aan een tijdelijke tentoonstelling.

Halsbandparkieten die gaan deelnemen aan een tijdelijke tentoonstelling moeten vroegtijdig gewend raken aan de tentoonstellingskooi. Deze gewenning kost tijd maar voorkomt stress bij de vogel tijdens de keuring en tentoonstelling.

Ze worden vijf jaar als Eigen Kweek gevraagd en onder gebracht in grote klapkooien

Identificatie en registratie.

Het beleid van de NBvV is er op gericht dat iedere vogel die bij haar leden in kooien, vluchten of volières worden gehouden tijdig voorzien wordt van een naadloos gesloten pootring. Deze ringen worden door de bond in eigen beheer vervaardigd. In de ring zijn gegevens gegraveerd die verwijzen naar het geboortjaar, het kweeknummer van de eerste eigenaar, de aanduiding van de bond en een volgnummer.

De geadviseerde ringmaat voor de Halsband is 6.0 mm.

De registratie van de geringde vogels kan plaats vinden door middel van een fokregister dat o.a. digitaal verkrijgbaar is. Deze registratie is voor de Halsbandparkiet niet verplicht.

Aanschaf.

De aanschaf van Halsbandparkieten als kooi- of volièrevogel kan bij voorkeur plaats vinden bij een fokker die vanuit zijn vogelverblijf, vogelmarkt of vogelbeurs zijn eigen gefokte vogels te koop aanbiedt.

Op die wijze kan de koper geïnformeerd worden over de achtergronden van de aan te schaffen vogels.

Na aankoop van een vogel bij een fokker, op een vogelmarkt of op een vogelbeurs moet deze tenminste gedurende een periode van vier weken in quarantaine worden gehouden.

Nauwkeurige observatie is nodig om vast te stellen of de vogel geen ziekteverschijnselen laat zien en of in de bevordering geen ongewenste mijten bij zich draagt.

Risico Inventarisatie en Evaluatie RIE.

Bij de Halsbandparkieten is geen natuurlijk gedrag of een gedragstoornis bekend dat aanleiding zal geven tot ongewenst fysiek gevaar voor de mens.

Voorwaarde daarbij is wel dat de vogel op de juiste manier wordt behandeld o.a. door de wijze waarop deze door de houder b.v. wordt vastgehouden en geen onnodige stressfactoren worden versterkt door het op de onjuiste manier vangen van de vogel.

Mate van invasiviteit (overlevingskans bij ontsnapping) en schade.

In geval van ontsnapping hebben de Halsbandparkieten aantoonbaar kans van overleving . De schade op het gebied van ecologie, economie, sociale schade en schade voor de volksgezondheid is onderzocht en vastgelegd in rapporten van de Sovon. Zie hiervoor de literatuuroppgave.

Het opstellen van deze houderijrichtlijn.

Onder redactie van de Commissie Dierenwelzijn- ethiek en Wetgeving van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is deze houderijrichtlijn opgesteld.

Daarbij werd de praktijkervaring ingebracht door leden van de Vogelvereniging Tubbergen en J. van der Starre, W. Nuus, G.H.Lammertink, G. Renes, fokkers van Halsbandparkieten.

Literatuur.

Handboek Vogelverzorging, onder auspiciën van de NBvV uitgegeven door Welzo Media Productions bv, eerste druk 2016, ISBN 978 90 5821 2955

Brochure *Algemene Informatie* m.b.t. de geldende regels die van toepassing zijn op het ringen van volière- en kooivogels, uitgegeven door de NBvV.

CODEX voor het hobbymatig houden van en fokken met volière- en kooivogels door leden van de NBvV.

Standaardeisen Edelpapegaaien, deel 2, opgesteld door de TC Tropische vogels en parkieten, uitgegeven door de NBvV, 2003 – 2020, blz.13.

Stichting Diergeneeskundig Memorandum, Tijdschrift Bijzondere Gezelschapsdieren, 2013-2

A. van Kleunen e.a., *De Halsbandparkiet, Monniksparkiet en Grote Alexanderparkiet in Nederland: risicoanalyse en beheer*, publicatie van een onderzoek door de SOVON, 2010/10.

Andre van Kleunen, Christian Kamprichter & Henk Sierdsma *De verspreiding van Halsbandparkieten en andere in het wild voorkomende papegaaiaachtigen (Psittaciformes) in Nederland.*

SOVON rapport 2014/31

Adri van Kooten, Heinz Schnitke en Herman Kremer, *Papegaaien en Parkieten handboek 2013*, in 2 delen.

Joseph M. Forschaw, *Parrots of the World*, ISBN 978 1408130346

Thiely de Moor, *Papegaaien van A tot Z, alles wat u moet weten over het houden van papegaaien*, Bloemendaal uitgevers, 2007, ISBN 978 9077462362.

Josep del Hoyo, Andrew Elkott, Jordi Sargatal & David A. Christie, *Handbook of the Birds of the World.*, uitg.: Lynx Edicions, Spanje, 1997, deel 4, ISBN 8487334229

Links.

BirdLife International 2012. *Psittacula krameri*. The IUCN Red List of Threatened Species. Version 2015.2. <www.iucnredlist.org>.

www.ibc.lynxeds.com

www.vogelindex.nl

Specifieke Houderijrichtlijn Blauwkop parkiet

2021, versie 1.2

NBvV code K. 29.011.017

Taxonomische indeling

Klasse: Aves = vogels
Orde: Psittaciformes = papegaaiaachtigen
Familie: Psittacidae
Geslacht: Psittacara

Soort: **Psittacara acuticaudatus acuticaudatus**

Soorten/ondersoorten:

Er zijn twee ondersoorten:
Psittacara a. neoxena
Psittacara a. neumanni

Land van herkomst:

Argentinië, Bolivia, Brazil, Colombia, Paraguay, Uruguay, Venezuela

Oorspronkelijk biotoop:

Open beboste gebieden, dichte regenwouden, langs oevers van rivieren en moerasgebieden.

Beschrijving vogel:

De Blauwkoparatinga of Blauwkop parkiet is 37 – 38 cm. groot.

Het onderscheid tussen een man en pop is met het oog niet of nauwelijks waarneembaar. Het verdient aanbeveling daartoe een endoscopisch of DNA onderzoek via de veren te laten uitvoeren.

De algemene lichaamskleur is groen.

De bovensnavel is hoornkleurig, de ondersnavel is grijszwart. De naakte oogring is wit. De iris van het oog is oranje-rood, de pupil is donkerbruin.

De bevedering van het voorhoofd, de kruin, wang en oogstreek is mat blauw.

De nek, mantel en stuit zijn donkergroen. De borst, buik en onderlichaam zijn helder groen.

De borst is wat doorweven met blauw.

De vleugel dekveren en vleugelslagpennen zijn donkergroen. De bovenstaart dekveren zijn donkergroen. Kenmerkend is de trapsgewijs verlopende wigvormige staart.

De bevedering van de secundaire staartpennen zijn bleek koperrood, overgaand naar olijfgel.

De onderzijde van de grote staart dekveren is bleek koperrood.

De poten zijn vleeskleurig met donkere nagels.

Status in relatie tot relevante wetgeving.

Het houden van deze vogelsoort is toegelaten:

- a) onder wet- en regelgeving omtrent gevaar voor de volksgezondheid (besmetting en zoönosen) onder referentie: Wet dieren, artikel 2.1, derde lid; artikel 5.3, derde lid en artikel 8.4 eerste lid;

- b) onder gestelde regelen Gevaarlijke dieren:
onder referentie: Advies RDA 2005/04: Houden van potentieel gevaarlijke diersoorten als gezelschapsdier, blz. 43;
- c) onder de in de Wet natuurbescherming gestelde regelen (o.a. m.b.t. invasieve soorten
onder referentie: § 3.8, art. 3.38 en de EU verordening 1143/2014);
- d) onder de CITES reglementen, EU Richtlijnen m.b.t. soortbescherming, onder referentie:
Verordening (EU) Nr. 2019/2117 van 29 november 2019.

opmerkingen:

De Blauwkoparatinga is geplaatst op de CITES appendix II en de Europese soortenlijst bijlage B.

In de versie 1.2 van 2019 is de rubriek aankoop en verkoop aangepast aan de nieuwste CITES verordeningen.

Status IUCN Red List:

De beschreven vogelsoort heeft de status Least Concern LC = niet bedreigd.

Doelstelling houderijrichtlijn.

Het hobbymatig en duurzaam houden van en of fokken met een vogelsoort dat wordt gerekend tot de volière- en kooivogels, vindt plaats op basis van het schriftelijk vastgelegd beleid van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers en met in achtneming van de bepalingen zoals die zijn opgenomen in de CODEX welke voor het houden van en fokken met volière- en kooivogels is opgesteld.

De basis van deze houderijrichtlijn voor de **Blauwkoparatinga**.

is het scheppen van zodanige voorwaarden dat het welzijn en de gezondheid van deze vogelsoort gewaarborgd is. Deze borging richt zich op het kunnen uitoefenen van het natuurlijk gedrag, het in stand houden van een goede gezondheid door het bieden van een goede huisvesting en een goede voeding.

Natuurlijk en normaal gedrag in relatie tot het houden in de avicultuur.

De aantoonbaar in Nederland gehouden en gefokte volière- en kooivogels kunnen op basis van de daarvoor geldende (niet eensluitende) definities worden gerekend tot de groep gedomesticeerde dieren. Ze leven niet meer in hun natuurlijke omgeving, maar in een houderij omgeving en zijn afhankelijk van de omgevingscondities die de houder hen aanbiedt.

Toch behouden gedomesticeerde vogelsoorten een aantal van hun natuurlijke gedragingen. Vormen van natuurlijk gedrag beschouwen we de voortbeweging, voedselopname en foerageer gedrag, de voortplanting, territoriaal gedrag, de onderlinge socialisatie, verzorging en hygiëne.

De houder en fokker van volière- en kooivogels zal een meer dan minimaal kennisniveau moeten hebben van de normale gedragingen ⁹van de vogels. De manier waarop met deze kennis wordt omgegaan in de relatie tussen houder en vogel heeft veel invloed op de emoties en stressfactoren die de vogel ervaart. Een goede positieve relatie tussen houder en vogel heeft tot resultaat dat de vogel minder angst voor mensen ontwikkelt. Dit verlaagt niet alleen de invloed van veel stressfactoren, maar maakt het omgaan met vogels gemakkelijker.

⁹ Cie DE&W NBvV, Monografie "Het communiceren met kooi- en volièrevogels", 2020, uitgave NBvV Documentnummer 2020 DE&W 04

Gezondheid.

Bij het in acht nemen van goede hygiënische maatregelen en het aanbieden van een uitgebalanceerd voer en voedingssupplementen zal een Blauwkoparatinga lang in een goede gezondheid verkeren.

Door insleep van buiten af of door het overbrengen door stekende insecten kunnen de vogels in aanraking komen met alle ziekten die bij papegaaiachtigen bekend zijn.

Veel voorkomende ziekten bij papegaaien en parkieten zijn::

Virale aandoeningen;

Bacteriële en mycotische aandoeningen;

Parasitaire aandoeningen;

Voedingsgerelateerde stoornissen;

Vederafwijkingen;

Intoxicaties;

Reproductiestoornissen;

Overige frequent voorkomende aandoeningen zoals:

jicht, kropstase, luchtzakscheuren, tumoren, doorgroeien van snavel

Huisvesting.

Algemeen.

De algemene richtlijnen met betrekking tot de huisvesting van volière- en kooivogels is opgenomen in het "Handboek Vogelverzorging" zoals deze is uitgegeven door de NBvV.

Specifieke huisvestingsrichtlijnen voor de Blauwkoparatinga.

Blauwkoparatinga's kunnen worden gehuisvest in een onverwarmde binnenvlucht met daaraan gekoppeld een buitenvolière. Het is niet raadzaam andere vogels bij soortgenoten te plaatsen.

De benodigde ruimte per koppel is toch wel 100 x 100 x 100 cm.

Als vogels binnen worden gehouden moet de luchtvochtigheid schommelen tussen de 60 tot 80%.

Onder de 60% heeft tot gevolg dat de embryo's in de eieren sneller zullen afsterven.

De luchtkwaliteit in de vogelverblijven moet goed zijn; schoon en voldoende geventileerd

Blauwkoparatinga's zijn sterke vogels en is lichte vorst in principe geen probleem, mits de vogels hieraan gewend zijn. De maximale temperatuur moet niet hoger dan 35° C bedragen. Bij zo'n temperatuur moeten de vogels in de schaduw kunnen zitten.

Vogels zijn gevoelig voor mist/vocht in combinatie met kou. In de herfst met nachten met kans op nevel, mist, koude en regen worden de vogels binnen gehouden, tenzij de volière zelf tocht en vorstvrij is gebouwd. Blauwkoparatinga's kunnen in een buitenvolière tochtvrij en met een droge nestkast worden gehouden, Ze slapen in het broedblok.

Blauwkoparatinga's hebben (dag)licht nodig. Alleen dan krijgen ze voldoende tijd voor voedselopname en de opbouw van een algemene conditie.

Uitgangspunt is dat de vogels tenminste 15 uren daglicht krijgen. Tijdens de rustperiode is een minimum van 12 uur voldoende.

Licht is belangrijk, daarom moeten binnenverblijven voorzien worden van kunstmatige verlichting door middel van verlichtingsarmaturen. De voorkeur gaat uit naar het gebruik van

lichtbronnen die ook een hoeveelheid UV straling uitzenden. De normale TL buis voldoet hier aan.

Sociaal en soortspecifiek gedrag.

De basis principes ten aanzien van een passend respons op sociale interacties en het tonen van soortspecifiek gedrag en het vermijden van stressfactoren is beschreven in het "Handboek Vogelverzorging" zoals deze is uitgegeven door de NBvV.

Voor de Blauwkoparatinga is aanvullend onderstaand van toepassing:

Blauwkoparatinga's zijn niet erg verdraagzaam tegenover andere vogelsoorten of soortgenoten. Ze zijn beslist ongeschikt voor het houden in een gezelschapsvolière. Daarnaast hebben ze een hard stemgeluid.

De knaaglust van de vogels is funest voor volières of vluchten die uit hout zijn opgetrokken. Ter verrijking van de vliegruimte kunnen wekelijks verse takken van de wilg of berk maar ook wel onbespoten fruitbomen gegeven worden.

Het fokken met de Blauwkoparatinga.

Deze vogels zijn in het 3e jaar broedrijp.

Het broedseizoen begint als regel in de maanden april/mei.

De vogels doen vaak een broedronde per seizoen.

Als de vogels binnen worden gehouden is een broedkooi nodig van 100x100x100 cm.

Blauwkoparatinga' zijn holtebroeders en dienen als nestkast te beschikken over een broedblok van 25 x 25 x 60 cm, met een invlieggat van 7 cm. Het verdient aanbeveling aan de binnenzijde een strookje gaas naar het invlieggat aan te brengen.

De vogels maken niet zelf een nest. Onder in het broedblok kan een plaatje gelegd worden met een komvormige uitholling. Als nestmateriaal wordt een laagje houtkrullen of beukenspaanders van 5 cm. dikte gebruikt.

Gedurende de opfoktijd van de jongen kan dit een aantal keren worden verschoond.

Er worden meestal twee tot drie eieren gelegd, zelden vier, die door de pop zelf worden uitbroed. De man zal haar vaak assisteren met het broeden.

De broedtijd is gemiddeld 23-24 dagen, dit is mede afhankelijk van de omgevingstemperatuur en de luchtvochtigheid. Het uitkomstpercentage is 80%

De jongen worden door de ouders zelf gevoerd. In de periode tot aan de jeugdruï is er geen opvallend sterftcijfer. Na 74 dagen zijn de jongen in zoverre zelfstandig dat ze bij de ouders weg kunnen (bijlage 1 van Besluit houders van dieren 2014).

Inventarisatie fokverslagen:

Maandblad Onze Vogels, uitg. NBvV, april 1987, blz. 176

Maandblad Onze Vogels, uitg. NBvV, juni 1994, blz. 242

Domesticatie.

Het domesticatietraject heeft zich zodanig ontwikkeld dat er succesvol met de nominaatvorm van deze vogelsoort wordt gefokt.

Voeding, drinken en badwater.

De Blauwkoparatinga is een zaadeter.

Er zijn voor deze parkieten diverse zaadmengelingen beschikbaar. Diverse fokkers kiezen voor mengelingen voor grote parkieten. Wel moet voorkomen worden dat de vogels te vet raken.

Het zaadmengsel wordt aangevuld met eivoer, kiemzaad, fruit en groenvoer.

Voor parkieten is fabrieksmatige eivoer beschikbaar met een grove structuur en verrijkt met gedroogde insecten, gedroogde garnalen, rozenbottels, lijsterbessen en rozijnen.

Naast grit, kalk en kiezel kan avi terra = bodemmineralen worden toegevoegd aan het voedsel aanbod.

Blauwkoparatinga's hebben een lagere vochtopname dan zangvogels. Toch moet ook aan deze vogelsoorten vers drinkwater aangeboden worden. Bij toevoeging van vitamines aan het drinkwater moet de hoeveelheid drinkwater verdubbeld worden.

De vogels baden in open schalen.

Overigen.

Deelname aan een tijdelijke tentoonstelling.

Lori's zijn snel gewend aan mensen en hebben een hierdoor geen speciale training nodig om op een tentoonstelling ingezonden te kunnen worden.

Blauwkoparatinga's kunnen vijf jaar als Eigen Kweek worden ingezonden en worden ondergebracht in een grote klapkooi.

Identificatie en registratie.

Alle vogelsoorten die voorkomen op de Europese soortenlijst, bijlage B, moeten om gehouden te mogen worden voorzien zijn van een naadloos gesloten pootring. Ook het beleid van de NBvV is er op gericht dat iedere vogel die bij haar leden in kooien, vluchten of volières wordt gehouden tijdig voorzien wordt van een naadloos gesloten pootring. Deze ringen worden door de bond in eigen beheer vervaardigd. In de ring zijn gegevens gegraveerd die verwijzen naar het geboortjaar, het kweeknummer van de eerste eigenaar, de aanduiding van de bond en een volgnummer.

De voorgeschreven ringdiameter is 7 mm.

De houder van een ongeringde vogelsoort dat geplaatst is op de bijlage B van de Europese soortenlijst moet kunnen aantonen hoe die de vogel in bezit is gekomen.

De registratie van de geringde vogels kan plaats vinden door middel van een fokregister dat o.a. digitaal verkrijgbaar is. Deze vorm van registratie is voor de Blauwkoparatinga niet verplicht.

Aankoop en Verkoop

De aanschaf van Blauwkoparatinga's als kooi- of volièrevogel kan bij voorkeur plaats vinden bij een fokker die vanuit zijn vogelverblijf zijn eigen gefokte vogels te koop aanbiedt.

Op die wijze kan de koper geïnformeerd worden over de achtergronden van de aan te schaffen vogels.

Omdat de Blauwkoparatinga geplaatst is op de Europese soortenlijst, bijlage B, moet de verkoper voor iedere verkochte vogel een overdrachtverklaring opstellen en een exemplaar daarvan beschikbaar stellen aan de koper.

Daarnaast verdient het aanbeveling ook een kopie van deze houderijrichtlijn aan de koper beschikbaar te stellen.

Nauwkeurige observatie is nodig om vast te stellen of de vogel geen ziekteverschijnselen laat zien en of in de bevedering geen ongewenste mijten bij zich draagt.

Risico Inventarisatie en Evaluatie RIE.

Bij de Blauwkoparatinga is geen natuurlijk gedrag of een gedragstoornis bekend dat aanleiding zal geven tot ongewenst fysiek gevaar voor de mens. Voorwaarde daarbij is wel dat de vogel op de juiste manier wordt behandeld o.a. door de wijze waarop deze door de houder wordt vastgehouden en onnodige stressfactoren worden versterkt door het op de onjuiste manier vangen van de vogel.

Bedenk daarbij wel dat in de broedtijd ook bij rustige vogels het contact tot een minimum moet worden beperkt, zeker waar het gaat om controle in het broedblok. Niet alleen de fokker kan verwond raken maar ook de pop en de jongen kunnen worden mishandeld of gedood.

Papegaaiachtige vogels en parkieten kunnen veel geluid produceren.

Als deze bedrijfsmatig worden gehouden wordt het vogelverblijf een inrichting genoemd. (bedrijfsmatig is b.v. een op winst gerichte bedrijfsmatige exploitatie)

Dan is de Wet milieubeheer van toepassing.

Indien papegaaiachtige vogels en parkieten hobbymatig worden gehouden is er geen sprake van een Wet milieu-inrichting, maar geldt de Algemene Politie Verordening APV.

De APV regelt het volgende:

(Geluid)hinder door dieren:

Diegene die de zorg heeft voor een dier, moet voorkomen dat dit voor de omwonende of overigen voor de omgeving (geluid)hinder veroorzaakt.

Advies: raadpleeg voor de bouw van een vogelverblijf voor papegaaiachtige vogels en parkieten altijd eerst de Gemeente van uw woonplaats.

Mate van invasiviteit (overlevingskans bij ontsnapping) en schade.

In geval van ontsnapping zal een Blauwkoparatinga geen kans van overleving hebben. Hun voedselbron nectar en pollen zijn immers in de winter niet aanwezig zodat door voedselgebrek de vogels zullen sterven. De aanwezigheid van predatoren zal de ontwikkeling tot een invasieve soort tegen gaan.

Deze vogelsoort zal zich niet explosief in de natuur ontwikkelen noch schadelijk zijn voor de Nederlandse natuur en het Nederlands ecosysteem. Bij ontsnapping uit de volière of vogelkooi zal deze vogelsoort geen gezondheidsproblemen bij mensen of economische schade veroorzaken.

Het opstellen van deze houderijrichtlijn.

Onder redactie van de Commissie Dierenwelzijn,-ethiek & Wetgeving van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is deze houderijrichtlijn opgesteld.

Daarbij werd de praktijkervaring ingebracht door Harry Fokkema, fokker van Aratinga's.

Literatuur.

Handboek Vogelverzorging uit te geven door de NBvV

Brochure *Algemene Informatie* m.b.t. de geldende regels die van toepassing zijn op het ringen van volière- en kooivogels, uitgegeven door de NBvV.

CODEX voor het hobbymatig houden van en fokken met volière- en kooivogels door leden van de NBvV.

Stichting Diergeneeskundig Memorandum, Tijdschrift Bijzondere Gezelschapsdieren, 2013-2

Joseph M. Forschaw, Parrots of the World, ISBN 978 1408130346

Adri van Kooten, Heinz Schnitke en Herman Kremer, *Papegaaien en Parkieten handboek 2013*, in 2 delen.

Thiely de Moor, *Papegaaien van A tot Z, alles wat u moet weten over het houden van papegaaien*, Bloemendaal uitgevers, 2007, ISBN 978 9077462362.

Josep del Hoyo, Andrew Elkott, Jordi Sargatal & David A. Christie, *Handbook of the Birds of the World.*, uitg.: Lynx Edicions, Spanje, 1997, deel 4, ISBN 8487334229

Links.

BirdLife International 2012. *Psittacara acuticaudatus*. The IUCN Red List of Threatened Species. Version 2015.1. <www.iucnredlist.org>.

www.papegaaien.net

www.ibc.lynxeds.com

www.vogelindex.nl

Bijlage A

Huisvestingsmatrix voor vogels uit cluster 7d.

Parkieten

Grootte van de vogel	Jaarcyclus	Huisvesting systeem	Aantal vogels
	Rustperiode	Buitenvolière met nachthok Buitenvlucht met nachthok Binnen volièrè Binnen vlucht Inclusief broedblokken die ook gebruikt worden als slaapnesten Vluchtkooi 120 x 100 x 80 cm.	
	Voorbereiding broedseizoen	Het aanbrengen van nestkastjes of broedblokken in de volièrè, vlucht of nachthok.	
	Broedseizoen	Nestgelegenheid in vluchten, volièrès en aangebouwde nachthokken.	
	Rustperiode Incl. ruiperiode	In volièrè, vlucht of vluchtkooi	
Vogels tot 24 cm.	Voorbereiding deelname aan evenementen	Kooi 120 x 40 x 50 cm. of kleine volièrè	
	Deelname aan tijdelijke evenementen	Voorgeschreven Tentoonstellingskooi – of volièrè	
	Rustperiode	Zie start matrix	

Parkieten worden gehouden in volièrès en vluchten met, bij voorkeur, een aangebouwd nachthok.

Ter voorbereiding op de deelname aan een tijdelijke tentoonstelling worden de kleine vogels tot ca. 24cm. ondergebracht in grote kooien,

De grote soorten in binnenhuis opgestelde kleine volièrès.